

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP DONDERDAG 29 APRIL 2010 OM 19.30 UUR

Voorzitter: de heer J.J. Visser (tot agendapunt 13), de heer B.B. Schneiders (vanaf agendapunt 13)
Griffier: de heer B. Nijman
Wethouders (demonstrator): de heer M. Divendal, mevrouw H. van der Molen, de heer J. Nieuwenburg en de heer C. van Velzen
Kandidaat-wethouders: de heer E.P. Cassée, de heer P.R. van Doorn, de heer P.J. Heiligers, de heer J.C. van der Hoek en de heer J. Nieuwenburg

Aanwezig zijn 38 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), de heer D.A. Bol (GroenLinks Haarlem), mevrouw mr. P.J. Bosma-Piek (VVD), mevrouw M.G.B. Breed (D66), de heer G.B. van Driel (CDA), mevrouw L.A. Dogtrop (SP), de heer J. Fritz (PvdA), de heer P.J. Heiligers (VVD), de heer R.H.C. Hiltemann (SP), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), de heer E. de Jong (D66), de heer R.G.J. de Jong (VVD), mevrouw D. Kerbert (D66), mevrouw H. Koper (PvdA), de heer H. Kuisman (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw D. Leitner (D66), mevrouw F. de Leeuw-de Kleuver (Ouderenpartij), de heer J. van de Manakker (SP), de heer A.P. Marselje (D66), mevrouw H. van der Molen (SP), de heer L.J. Mulder (GroenLinks Haarlem), de heer J. Nieuwenburg (PvdA), mevrouw S. Özogul-Özen (SP) vanaf 18.05 uur, mevrouw M. Otten (Trots op Nederland), mevrouw M. Pippel (D66), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer J.A. de Ridder (PvdA) vanaf 20.30 uur, de heer W.J. Rutten (VVD), de heer C.J. Schrama (Ouderenpartij), de heer M. Snoek (CDA), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks Haarlem), de heer C. van Velzen (VVD), de heer J.J. Visser (CDA), de heer J. Vrugt (Actiepartij) en mevrouw drs. L.C. van Zetten (D66).

Afwezig: de heer ir. F.H. Reeskamp (D66)

1. VRAGENUUR

De VOORZITTER: Dames en heren, in de hoop dat iedereen de handtekening gezet heeft, stel ik voor als de wieweerga te beginnen. Zodat burgemeester Schneiders straks op tijd het nieuwe college kan installeren, want één ding weet ik zeker: dat ga ik niet doen. Voor degenen die mij niet kennen: mijn naam is Jur Visser. Ik ben tot nu toe vicevoorzitter van de gemeenteraad en als de burgemeester er niet is of nog niet is, is aan mij de eer om deze vergadering te leiden. Ik praat langzaam, zodat u langzaam maar zeker kunt gaan zitten. En als u dan ook nog stil bent, kunnen de mensen die luisteren via internet deze vergadering verstaan. Ik kijk naar de zeer gewaardeerde collega's van GroenLinks die nu in zulke groten getale zijn dat er een opstopping is. Ik wil met u naar de agenda kijken. Er heeft zich niemand gemeld voor het vragenuur.

2. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De VOORZITTER: De agenda zal op enkele kleine onderdelen gewijzigd worden. Mevrouw LANGENACKER: Ik heb een opmerking over de agenda; iets wat er niet op staat. Wij hebben twee weken geleden een raadsvergadering gehad en toen is er een motie aangenomen over de Kruisweg. We hebben nu geen vragen ingediend, maar omdat de weg snel wordt aangepakt en we straks twee weken reces hebben, zouden wij van de wethouder willen horen wat er met de raadsbreed aangenomen motie is gedaan.

Wethouder DIVENDAL: Om er meteen antwoord op geven: u hebt in die motie gevraagd de bussen in de tijdelijke situatie niet op de Kruisweg te laten halteren. Ik heb overleg gevoerd met de politie en de mensen van verkeer en vervoer en met Connexxion over verschillende mogelijkheden. De mogelijkheid om ze niet te laten halteren op de Kruisweg zien zij niet. Maar ik wil er nog iets aan toevoegen. U vroeg om het op de Parklaan te doen en dat is geen mogelijkheid, omdat er te weinig ruimte is. We hebben toen met elkaar de mogelijkheden verkend. Ik ben ervan overtuigd dat het een goede oplossing is om in de tijdelijke situatie het dusdanig in te richten zoals het definitief gaat worden. Dat wil zeggen dat het fietspad in beide richtingen aan de oostzijde van de Kruisweg gelegd wordt en de bushalte in een richting aan de westzijde, maar de politie vindt dat niet veilig genoeg. Ik zou het als wethouder wel aandurven, maar ik heb u al gezegd dat dit niet verstandig is gezien het negatieve advies van de politie en daar mijn opvolger mee op te zadelen. Ik draag het dus op deze manier over aan mijn opvolger, met het idee dat er een alternatief mogelijk is. Niet het alternatief dat de raad vroeg, maar wel een beter alternatief dan de huidige situatie, al staat de politie er niet over te juichen.

De VOORZITTER: U stelt het ongetwijfeld op prijs dat de opvolger van de heer Divendal de raad snel informeert. Over de definitieve vaststelling van de raadsagenda is het volgende te zeggen. De raad bevestigt dat de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven bestaat uit Femke de Leeuw, Hilde van der Molen en Merijn Snoek. Het stembureau van benoemingen wethouders: Jacques Vrugt en Jur Visser. Instelling stembureau overige benoemingen: Jacques Vrugt en Hessel Kruisman. Het afscheid van de vertrekkende wethouders vindt plaats voorafgaand aan de bespreking van het coalitieakkoord. Er zijn drie moties vreemd aangekondigd; het voorstel is om ze te bespreken na de bespreking van agendapunt 11. Dat zijn de motie vreemd HFC Haarlem-Kennemerland van het CDA, de motie vreemd Prisma van GroenLinks, de motie vreemd Denksport van de OPH en voor u vindt u vanwege agendapunt 10, verkoop Zijlsingel, het raadsstuk op tafel.

3. VASTSTELLING ONTWERPNOTULEN VAN DE VERGADERING VAN 15 APRIL 2010

De VOORZITTER: Wie van u heeft er tekstueel een vraag? U hebt het allemaal op internet kunnen lezen tegenwoordig. Niemand? Dan zijn de notulen met dank aan de notulist bij dezen vastgesteld.

4. INGEKOMEN STUKKEN

De VOORZITTER: Kijkt u met mij mee naar de ingekomen stukken. U weet dat als u iets wilt agenderen daar een argument bij moet passen. Wie van u wil een ingekomen stuk agenderen?

De heer VAN DE MANAKKER: Ik wil graag I-g, de brief van het Hoogheemraadschap Rijnland, agenderen inzake het waterbeheer in de gemeente. Rijnland heeft diverse taken in de stad en daar zijn wij niet al te tevreden over. Wij hebben geen idee wat er in de brief staat.

De VOORZITTER: Steunt de raad dit verzoek van de SP?

De heer HEILIEGERS: Mag ik even wat vragen? Vroeger lagen de ingekomen stukken altijd in een stapel bij de raad; dan kon je ze vooraf bekijken en hoefde je geen onnodige agendering te plegen. Waar zijn ze nu? Dan was dit misschien niet nodig geweest.

De heer VAN DE MANAKKER: Dat klopt; ze lagen er nu niet.

De VOORZITTER: Ongetwijfeld liggen ze bij de griffie. Als er meer van u zijn die de ingekomen stukken niet gezien hebben; dat u ze alsnog even inkijkt en ze eventueel per mail agendeert. Dan hoeven we dat nu niet te gaan behandelen. Dank.

HAMERSTUKKEN

5. VERKOOP NIEUWE GRACHT 16 TE HAARLEM (2010/26669)
6. AANWIJZING BEDRIJVEN INVESTERINGSZONE WAARDERPOLDER EN VASTSTELLING VERORDENING BEDRIJVEN INVESTERING ZONE-BIJDRAGE (2010/57529)
7. KREDIETVERSTREKKING HERINRICHTING SPORTCOMPLEX ZEEDISTELWEG (ALLIANCE '22) (2010/54277)

De VOORZITTER: De hamerstukken 5 tot en met 7: bij dezen vastgesteld.

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

8. VASTSTELLING BESTEMMINGSPLAN HOUTPLEIN-WAGENMAKERSLAAN (2010/60014)

De VOORZITTER: Wie wil een stemverklaring afleggen? Niemand? Vastgesteld.

9. ANTERIEURE OVEREENKOMST BOUWPLAN HOUTPLEIN

De VOORZITTER: Wie van u wil een stemverklaring afleggen? Niemand? Vastgesteld.

10. VERKOOP ZIJLSINGEL 1 (ZIENSWIJZE)

De VOORZITTER: U hebt het raadsstuk gezien. Wie van u wil over dat raadsstuk een stemverklaring afleggen?

De heer FRITZ: Over zo'n groot besluit is het goed even kort iets in de raad te zeggen bij wijze van stemverklaring. Dat is vooral een compliment. Hier wordt een probleem dat al lang bestond opgelost, nog voor het einde van de raadsperiode. Eigenlijk twee problemen in een keer, namelijk de verkoop van een pand waar we moesten hopen dat het zou lukken en dat is gelukt voor een bedrag en we krijgen een oplossing in het werkgelegenheidsverhaal dat ook positief is voor de stad. Compliment. Twee scheidende wethouders regelen de laatste uren op deze manier nog iets heel goeds voor de stad en dat is een compliment waard.

Mevrouw VAN ZETTEN: Namens D66 wil ik het college ook een compliment geven voor de verkoop van het pand. Inderdaad: de samenwerking tussen het Werkplein, CWI en de Sociale Dienst wordt nu eindelijk gerealiseerd. Het college had al in het najaar aangegeven dat de Zijlsingel waarschijnlijk een optie was en het is nu gelukt dus. Ook goed voor de werkgelegenheid in Haarlem. Want het is midden in de stad, vlakbij het stadhuis. Wij zijn er blij mee, dank u wel.

De heer HEILIEGERS: Complimenten volop, dus ook van de VVD. Klasse, vooral op twee aspecten. Het ene aspect: de samenvoeging en samenwerking met het UWV die veel sneller en beter zou kunnen op zo'n locatie. En het tweede is dat het in het kader van de planning en het verhuizen van onze ambtenaren straks niet spaak gaat lopen. Klasse.

De heer HILTEMANN: Ik kan me alleen maar aansluiten bij de vorige sprekers.

Uitstekend dat het verkocht is; fijn dat het Werkplein eindelijk van de grond komt en lekker dat er driehonderd mensen terugkomen naar Haarlem om hier te werken.

De heer MULDER: Ook GroenLinks is blij dat er weer een stapje gezet is naar de nieuwe huisvesting van ambtenaren in onze stad. Met name dit besluit dat er al heel lang aan zat te komen. Men zegt weleens dat ambtelijke molens langzaam malen en dat het college

maar niet opschiet. Maar wat we nu hebben gezien is een razendsnelle besluitvorming met medewerking van de raad en daarvoor complimenten aan het scheidende college. Mevrouw DE LEEUW: Wij zijn ook ontzettend blij dat dit rond is gekomen. Een groot compliment aan de wethouder voor het doorzettingsvermogen. Wij zijn er heel gelukkig mee.

De VOORZITTER: Verder niemand meer? Aldus besloten.

BESPREEKPUNTEN

11. VASTSTELLING BESTEMMINGSPLAN LEIDSEBUURT (2009/163178)

De heer DE IONGH: Voorzitter, wij hebben net al een hele bespreking gehad over bestemmingsplannen en daar is veel belangstelling voor. Want bestemmingsplannen leven enorm in de wijken. En bij dit bestemmingsplan zien we ook dat de inwoners daar erg mee bezig zijn, omdat het over hun eigen omgeving gaat. Het is dus belangrijk dat de wijkraden goed coördinerend werken. Ik zie dat die bij de Leidsebuurt ontzettend hard gewerkt hebben en daar zijn we ze heel dankbaar voor. Want onder anderen dankzij hen is dit bestemmingsplan toch snel en foutloos tot stand gekomen. D66 ziet wijkraden als een belangrijk element in dit soort zaken. Dan hebben we wat kleinere zaken: de gemengde doeleinden 2I waarover nogal wat inspraak is geweest. Wij vinden dat de gemengde doeleinden 2I gehandhaafd moeten worden, maar aan de andere kant vinden wij wel dat de inhoud van gemengde doeleinden 2I voor herbespreking in aanmerking komt. Want het gaat te ver om vast te stellen dat men beneden moet werken en boven moet wonen. Wij stellen de wethouder voor in de volgende commissievergadering te bespreken of wij daar op een andere manier invulling aan kunnen geven. Het volgende punt is het opschuiven van het bouwblok van Ymere. Dat is gedaan en daarmee zijn kolen en geiten gespaard, maar dat is stedenbouwkundig niet de mooiste oplossing geweest. Dat is jammer; stedenbouwkundig had er meer ruimte moeten worden gegeven aan groen. Het laatste punt is dat ik heb gemist – op drie monumenten na – hoe hier de monumenten in elkaar steken. Dus de bescherming van dit soort zaken. Voor het plan voor de Koninginnebuurt is het genoemd, omdat het beschermd stadsgezicht is. Ik heb de ambtenaar vandaag nog gebeld om te vragen of de monumenten geïnventariseerd zijn, omdat ze niet in dit plan zitten. Als een bestemmingsplan volledig is, dan horen dit soort zaken er ook in te staan. In de toekomst zal met de beleidsnota Modernisering monumentenbeleid daar op een andere manier naar gekeken worden. Dat zal op een andere manier gebeuren dan we de laatste jaren gewend zijn geweest. In de toekomst zal meer gebiedsgericht dan objectgericht worden gekeken. Ik vraag me af – en ik zal dat in de commissie ter sprake brengen – of we daar op een andere manier naar kunnen kijken. Dat we een soort van onderlegger kunnen maken voor buurten die geen beschermd stadsgezicht zijn om daar gebiedsgericht aan te geven welke delen de moeite waard zijn om te bewaren. Want het Leidseplein in dit gebied is een bijzonder interessant plein en het zou jammer zijn om daar inbreuk op te maken. Verder zijn we het eens met dit bestemmingsplan en zullen we ervoor stemmen. Dank u.

De heer FRITZ: Aan het begin van de afgelopen collegeperiode hebben we met elkaar afgesproken om weinig bestemmingsplannen te actualiseren. We zouden daar flink op gaan bezuinigen en het zou wel een tandje minder kunnen. Al snel kwamen we erachter dat het niet zo verstandig was, onder andere door invloed van de heer die nu deze vergadering voorziet. We zijn een inhaalslag gaan maken en dit is het laatste bestemmingsplan van die inhaalslag. Het is een bijzonder bestemmingsplan, omdat het een bijzonder traject heeft doorlopen. Het is een aantal keren teruggekeerd om het beter te maken, om meer overleg met de buurt te hebben. Er is wat ons betreft uiteindelijk goed geluisterd naar de buurt; er zijn ongelooflijk veel wijzigingen aangebracht. Die zijn voorgesteld vanuit de buurt en de bewoners. Daarom een compliment voor de hele gang

van zaken. Dat is een goed voorbeeld. Er zijn twee punten waar ik nog even op wil ingaan: het bouwblok van Ymere aan de Oostindiëstraat en de gemengde doeleinden. Voor het bouwplan aan de Oostindiëstraat hebben wij in de commissie voorgesteld dat blok iets te verschuiven, zodat er ruimte ontstaat tussen bestaande bebouwing en nieuwbouw. Ik ben erg blij dat het college samen met Ymere met een plan is gekomen dat dit ook omvat. Compliment voor beide partijen. Ymere is zo flexibel geweest om in een week tijd in te stemmen met een wijziging van het bestemmingsplan. Dan hoefden wij niet met een amendement te komen. Het is een goede oplossing waarmee iedereen kan leven. Het tweede punt betreft de gemengde doeleinden aan de Oranjeboomstraat. D66 noemde het ook al en de heer Mulder heeft het in de commissie nog beter verwoord. In dit individuele geval moeten wij als raad geen partij kiezen. Dat gaan wij dus ook niet doen. Wij zullen dan ook niet instemmen met wat voor amendement dan ook dat voor deze drie pandjes een bestemmingsplanwijziging voorstelt. Wat wij wel willen, is in de toekomst een discussie voeren over de wijze waarop wij in de toekomst omgaan met gemengde doeleinden. U noemde het voorbeeld: als we gemengde doeleinden in de stad hebben, vinden we dan dat die persé op de begane grond moeten plaatsvinden? Of moet je mensen misschien vrijheid geven om dat binnen een pand op een andere plek te doen als mensen kunstenaar zijn. Die discussie gaan we graag aan, maar ik denk dat we er iets anders in zitten dan D66. Wij vinden het belangrijk dat er werkgelegenheid is in de wijk en wij willen daar soms ook dwingende regels voor opleggen. Desondanks gaan we de discussie aan, dus daar ben ik heel benieuwd naar. We steunen het bestemmingsplan.

De heer MULDER: Voor zover ik me kan herinneren is de aanloop tot de vaststelling van dit bestemmingsplan vanavond de langste van alle. Ik kan me herinneren dat we vorig jaar als commissie zeiden dat het niet rijp voor behandeling was en dat we er samen met de buurt nog naar wilden kijken. En dat is ook gebeurd. Als ik het goed heb, is het bestemmingsplan twee keer terug geweest in de commissie en de raad. En we hebben ons overspoeld gezien met detailwijzigingen per pand en per straat. Dan ging het over goothoogten, hellingshoeken en nokhoogten. Zo gedetailleerd en technisch dat ik eerlijk moet zeggen dat wij als raadsleden door de daken de straat niet meer zagen. Toch is het allemaal goed gekomen, vooral door de bereidwilligheid van het college om naar de deskundigheid uit de buurt te luisteren. We zijn er als commissie mee geconfronteerd en het college had de flexibiliteit om de wijzigingsvoorstellen te honoreren. Tot twee keer toe. Desondanks hebben wij als raad afgelopen maandag nog een mail gekregen van de wijkraad waarin niet zozeer meningsverschillen aan de orde kwamen, als wel laatste puntjes op de I. Het college zou toezeggingen hebben gedaan die men nog niet terugzag op de plankaart. Het college zou in de tekst iets hebben aangegeven wat ook niet op de kaart terug te vinden was. En nog wat technische wijzigingen. Wij vragen het college, omdat we het bestemmingsplan nu graag willen vaststellen, of het college bereid is die brief van de wijkraad met de voorstellen 4 tot en met 7 staande deze vergadering te honoreren, zodat ze in het bestemmingsplan meegenomen kunnen worden. Ik hoop op een reactie van de wethouder in dezen. Over de Oranjeboomstraat en het feit dat wij willen dat er bedrijvigheid mogelijk blijft in die straat; dat je dan niet moet besluiten daar wonen toe te staan. Daar is in de commissie uitgebreid over gesproken. We zijn het dan ook niet eens met de voorstellen van enkele belanghebbenden, hoezeer zij ook in hun belang getroffen zijn door dit bestemmingsplan. We zijn het er niet mee eens om op basis van het bestemmingsplan te honoreren dat particulieren soms elkaar huizen verkopen die niet volgens de bestemming zijn verkocht. We hebben een beleid vastgesteld en willen bedrijvigheid in de buurt houden; daar is een meerderheid het mee eens. Als je dan voor de moeilijke keuze staat om particulieren die benadeeld zijn door eigen handelen of door het handelen van andere particulieren via het bestemmingsplan gelijk te geven tegen het beleid in, dan vinden wij dat we als bestuur in Haarlem onze rug recht moeten houden. Dat heb ik met de belanghebbenden besproken en die hebben daar wel begrip voor, net als wij begrip hebben voor het feit dat zij benadeeld worden. In de commissie is met de

wethouder ook gesproken over het Groenplan. Ik heb de wethouder om een Groenplan gevraagd; dat zat er niet in. De wethouder heeft geantwoord dat er wel een Groenplan in zit. Hoe gaan we daar mee om? Ik denk dat wij als GroenLinks en wellicht ook het college, een ander begrip gaan hanteren van groen. In het coalitieakkoord staat dat wij meer groen in wijken willen. Dat we dat via gebiedsvisies willen gaan regelen. Als we dat zo regelen, dan komt het uiteindelijk ook in bestemmingsplannen terecht. Wij snappen dat je dit traject van de Leidsebuurt niet meteen kunt incorporeren in zo'n proces gezien het feit dat het een versteende wijk is. Wel denken wij dat we moeten gaan werken aan de manier waarop we dan wel meer groen in versteende wijken gaan brengen. Dat staat in het coalitieakkoord en we moeten erover na gaan denken hoe we dat in praktijk gaan brengen. Wij zijn verder blij dat Ymere van plan is de problemen van enkele bewoners met de bezonning, het gebrek aan zon eigenlijk als gevolg van het nieuwbouwplan, voor zover mogelijk op te lossen.

De VOORZITTER: Voor de orde, meneer Mulder: uw spreektijd nadert nul en er is nog een motie van u.

De heer MULDER: Dan zal ik het snel afmaken. Ik denk dat wij als geheel voor het bestemmingsplan kunnen stemmen; we wachten nog even de reactie af van de wethouder op met name de laatste brief.

De heer HEILIEGERS: Het is ruimschoots in de commissies aan de orde geweest, dus qua participatie heel goed. Ook complimenten aan de wethouder en de staf die eraan gewerkt heeft om alle zienswijzen erin te verwerken. Waar de VVD ook blij mee is, is het compromis met Ymere. Daar is al genoeg over gezegd. Een tweede punt betreft, en daar verschillen wij onderling in de partij over, de gemengde doeleinden en het wonen aldaar. Je kunt debatteren over de vraag of het een individueel besluit of een groepsbesluit moet zijn. Ik denk dat het goed is, en dan volg ik de lijn van de heer De Jongh om het in de commissie nogmaals aan de orde te stellen. Het tweede wat de VVD zou willen doen in het licht van herbeschouwing van dit bestemmingsplan is om ook ruimtelijke kwaliteit sterker te benadrukken en te bespreken. Laten we vooral daarover het debat voeren. Over het algemeen is de VVD dus positief over dit stuk en wat ons betreft kan het door.

De heer HILTEMANN: Wij zijn een beetje een andere mening toegedaan dan de coalitiepartijen. Wij vinden het toch een stukje broddelwerk waar veel herstelwerk op nodig is geweest. We zijn blij dat de wijkraad er zoveel energie in heeft gestoken, zodat de gemeente en de ambtenaren op het rechte pad gebracht konden worden.

De heer HEILIEGERS: Meneer Hiltemann, u bent toch coalitiepartij van de zittende groep? U scheidt u wel heel snel af. Volgens mij is dat pas na half elf.

De heer HILTEMANN: Ik heb mij al heel snel afgescheiden van de coalitie; daar zal onze fractievoorzitter straks wat over vertellen. Ik heb me al helemaal ingeleefd als oppositiepartij.

De heer MARSELJE: Maar u distantieert zich dus geheel van het college dat hiervoor zat, de afgelopen vier jaar?

De heer HILTEMANN: Dat hebt u mij niet horen zeggen.

De heer FRITZ: Het broddelwerk waar u het over hebt, excuus voorzitter, is wel van het college. Het is geen broddelwerk.

De heer HILTEMANN: Uiteindelijk zijn wij grotendeels tevreden met de presentatie.

De heer HEILIEGERS: O, gelukkig, want ik dacht bijna dat u met een motie van wantrouwen zou komen.

De heer FRITZ: Dan ben ik blij dat dit uw interpretatie is van de term 'broddelwerk'.

De heer HILTEMANN: Ik blijf erbij dat het in eerste instantie een slecht stuk is geweest dat door een heleboel mensen is rechtgetrokken. Wij zijn blij dat het huizenblok verschoven wordt, maar we zijn het niet eens met de uitleg over de panden Oranjeboomstraat 1, 3 en 5. Wij zijn namelijk van mening dat deze bouwvergunning nooit verstrekt had mogen worden door de gemeente. Het plan zoals het er lag, voldoet niet aan het bouwbesluit op een aantal punten. Het is de taak van het college of de

gemeente om daarop te controleren en daarop de bouwvergunning af te geven. Ondanks het feit dat het niet voldoet aan het bouwbesluit is er toch een bouwvergunning verstrekt. Wij zijn dan ook van mening dat de eigenaren in goed vertrouwen hebben gehandeld en dat het van GD3 GD2 moet worden. De mensen worden nu ernstig geschaad doordat de gemeente een ernstige vergissing heeft gemaakt. En we zullen dan ook een amendement indienen om voor te stellen van GD3 GD2 te maken.

De VOORZITTER: Het woord is aan het CDA. Niet? Geen bijdragen? De tijd wordt gespaard. OPH, wie van u?

Mevrouw DE LEEUW: Wij zijn heel blij met de veranderingen die aangebracht zijn. We zijn ook heel blij met het compromis waardoor het blok woningen iets opgeschoven is waardoor die mensen wat meer ruimte krijgen. Wij hebben moeite met die drie pandjes met die bestemming, die eigenlijk te klein zijn om boven in te wonen. Misschien kan daar nog iets aan gedaan worden.

Mevrouw OTTEN: Ik heb een vraag aan het college. Ik stap op een heel laat moment in het proces. Mij is opgevallen dat er veel wijzigingen bij zienswijzen door bewoners zijn ingebracht. Ik heb daar twee vragen over. Zijn de afgewezen zienswijzen beargumenteerd? En zo ja, waar kan ik dat vinden en wilt u dat met ons delen? Dank u.

De heer VRUGT: De Actiepartij is ook niet zo enthousiast als menig andere partij hier over hoe dit allemaal gegaan is. In feite mogen we wijkraad en Bouwburo zeer dankbaar zijn dat ze zo corrigerend hebben opgetreden en voor honderden adressen zaken hebben kunnen bijstellen die anders gewoon ondeugdelijk in het bestemmingsplan terecht zouden zijn gekomen. Dat moeten we met een bestemmingsplan niet willen. Met die constructieve bijdrage van de wijkraad zijn we erg blij. Ik kan me niet herinneren, anders dan hoogstens bij Spaarndam, dat een wijkraad zo gedegen en zo geduldig mee heeft gewerkt, tot op de detail, dus zeer veel waardering daarvoor. Alleen daarom al – en vanwege het feit dat het vanuit de gemeente zo bijzonder moeizaam is gegaan; ik bedoel ook bij de laatste versie met weer een waslijst aan wijzigingen – had de wijkraad na maanden een weekje de tijd om kennis te nemen van die laatste gewijzigde versie. Alleen daarom al dienen wij een amendement in, inhoudende dat de laatste puntjes op de I gewoon nog verwerkt dienen te worden. Als het gaat om bouwvolumes, bouwhoogtes en dergelijke die naar ons idee alleen feitelijkheden zijn en geen interpretaties. Wij gaan ook mee in de wijziging van GD3 in GD2, maar wij dienen er bij dezen nog een in voor het adres Voorzorgstraat 53 waar hetzelfde aan de hand is. Wij begrijpen ook niet zo goed de betutteling in dezen. We zien toevallig in het bestemmingsplan Partiële Herziening Koninginnebuurt dat we daar als gemeente veel soepeler mee omgaan. Dus we stellen voor dat hier ook te doen. Ten slotte vindt de Actiepartij bouwplan Crelage onbestaanbaar. Dat het college eraan heeft meegewerkt om op deze plek toch weer een kantoorkolos met showroom neer te zetten waar bij uitstek woningbouw mogelijk en wenselijk was geweest, is voor ons volkomen onbegrijpelijk. Weer een lelijke puist op een zichtlocatie met een functie waar Haarlem er al veel te veel van kent in leegstaande vorm. Alleen al deze megablunder zou voor ons voldoende reden zijn niet met het bestemmingsplan in te stemmen. Het zou enkel alleen een symbolische waarde hebben nu het college de vergunningen immers al op eigen houtje heeft verstrekt en de bouw zelfs is begonnen. Bovendien wordt het de hoogste tijd het bestemmingsplan vast te stellen. Dat eindoordeel van ons hangt echter af van de mate waarin amendementen worden aangenomen.

Wethouder NIEUWENBURG: Voorzitter, het bestemmingsplan heeft een langere looptijd gekend. Er is geen sprake van een slecht bestemmingsplan of, in de woorden van de heer Hiltemann, van broddelwerk; ik neem daar ferm afstand van. Er is hard gewerkt om juist te voldoen aan uw vraag en aan de vraag van de buurt om het bestemmingsplan verder te verfijnen – dat heeft een keerzijde – om daaraan tegemoet te komen. Er is veel ambtelijke capaciteit in gaan zitten om het bestemmingsplan aan uw wensen tegemoet te

laten komen. Dat u dan achteraf spreekt over broddelwerk vind ik dan ook niet passend; hier laat ik het verder maar bij. Tot op de laatste dag zijn zaken denk ik goed gelopen. In ieder geval wat betreft het bouwplan van Ymere; verschillende van uw leden hebben daar ook bij stilgestaan. Wij hebben kans gezien dat voor elkaar te krijgen. Daar is de laatste week ook, met dank aan Ymere, constructief overleg over gevoerd. Dat lijkt mij een prima zaak. Wat betreft gemengde doeleinden 3: daar zijn ook door toekomstige coalitiefracties opmerkingen over gemaakt. Het college neemt die op zichzelf ter harte. Wij denken dat het goed is aan de hand van een aparte notitie daarover discussie te voeren. Enerzijds het standpunt zoals het zou kunnen leven: hoe kun je de regie hebben op de levensvatbaarheid en de levendigheid voor bepaalde wijken, ook bij plinten van buurten en wijken. Dat is namelijk ook van belang. Maar in hoeverre treed je dan in belangen achter de deur? Dat speelt bij meer bestemmingsplannen en het is denk ik goed om daar met elkaar over van gedachten te wisselen om ook een goed ruimtelijk beleid met elkaar te kunnen blijven afstemmen. De heer Mulder had het over de laatste brief van de wijkraad. Ik wijs u op alle wijzigingen die nog in het bestemmingsplan zijn gekomen: die worden nog aangepast op de plankaat. Tegelijk is dat ook het antwoord op de vraag van mevrouw Otten. We hebben hier ordentelijk gewerkt van voorontwerp, naar ontwerp naar vaststelling. En op het moment dat de vaststelling er is, worden de zienswijzen die u kunt zien in de bijlagen in het bestemmingsplan verwerkt. De laatste wijzigingen zullen worden aangepast. Daarvoor zijn brieven gestuurd op 19 en 26 april jl. waarin dat duidelijk staat. Dan zijn er loszittende punten waarvan u veronderstelt dat dit niet het geval is, de punten 4 tot en met 7. In mijn beleving is het zo dat die punten op een misverstand berusten en wij zien geen aanleiding die alsnog in het bestemmingsplan op te nemen. Ik voel meer voor de weg om de wijkraad aan te geven waarop het misverstand berust. Dat vraagt verduidelijking en ik ben bereid daaraan bij te dragen. De heer MULDER: U zegt dat die punten al gehonoreerd zijn, maar dat die niet zichtbaar zijn. Maar voor zover dat niet het geval, is gaat u die wel honoreren?

Wethouder NIEUWENBURG: Ik heb in mijn brieven aangegeven op welke punten ik het bestemmingsplan aanpas. Dat wordt straks ook in de tekst en op de kaart aangepast. De punten 4 tot en met 7 berusten op misverstanden en die zal ik graag wegnemen. Maar er is geen aanleiding om die aanpassing op het bestemmingsplan alsnog te verrichten. Dat leidt namelijk tot meer misverstanden en dan gaan we een weg op die niet in overeenstemming is met de manier waarop we dit in andere bestemmingsplannen regelen. Dat leidt alleen maar tot meer verwarring, maar dat zal ik graag aan de wijkraad uitleggen.

De heer VRUGT: Die verwarring kan er ook in gelegen liggen dat er zo moeizaam overleg is geweest met de wijkraad. Want het is natuurlijk mosterd na de maaltijd om deze punten 4 tot en met 7 achteraf – na vaststelling – nog met de wijkraad te gaan bespreken. Dus daar hebben we niet zoveel aan.

Wethouder NIEUWENBURG: Misschien hebt u er niet zoveel aan, maar als ik naar eer en geweten zeg dat deze punten berusten op misverstanden, dan is er geen aanleiding daar plankarten op aan te passen. Het komt erop aan dat we dat in ordentelijk overleg doen. Dat doen we wel meer: als het bestemmingsplan is vastgesteld, dan maken we duidelijk hoe een en ander geïnterpreteerd zal moeten worden. Wat mij betreft, zit er geen licht tussen wat de wijkraad eerder naar voren heeft gebracht en hetgeen nu is opgenomen in de kaarten en in de tekst, straks bij vaststelling. Er is ruimschoots aan tegemoetgekomen en daarmee is het bestemmingsplan ruimschoots van goede kwaliteit. De moties die er liggen, het amendement van de SP. De tekst van het amendement: ik heb net al gezegd dat we rondom gemengde doeleinden in de commissie daarop terugkomen door middel van een notitie. Zoals het in deze motie staat, gaat dit de grenzen van behoorlijk bestuur

te buiten en wij ontraden deze motie dus met kracht, met de redenering die de heer Mulder naar voren heeft gebracht. Dank u wel.

2e termijn

De heer HILTEMANN: Ik kan de bal terugkaatsen naar de wethouder: onbehoorlijk bestuur. Ik denk dat dit hier ook een klein beetje van toepassing is. Eerst de mensen vertellen dat ze hun gang kunnen gaan met hun bouwvergunning ...

Wethouder NIEUWENBURG: De bouwvergunningen zijn gewoon getoetst aan het bouwbesluit en regelmatig afgegeven.

De heer HILTEMANN: Binnen het bouwbesluit weet u ook dat een ruimte minimaal drie bij drie moet zijn. In geen van de drie woningen voldoet men daaraan. Men voldoet dus niet aan het bouwbesluit.

De heer MULDER: Ik wil naar aanleiding van de woorden van de wethouder een kleine toelichting hebben. Hij noemt het verstandig nog eens te kijken naar die GD2 en GD3 en hij zegt een notitie toe. Houdt dit in, als blijkt dat het gemeentelijk beleid om bedrijvigheid te stimuleren in een wijk als Leidsebuurt niet lukt, de notitie dan ook zou kunnen anticiperen op het feit dat die benedenverdiepingen dan toch voor wonen bestemd kunnen worden?

Wethouder NIEUWENBURG: Ik zal daar in die toegezegde notitie op terugkomen, want ik heb er nu geen antwoord op. Wellicht kan het.

De VOORZITTER: Niemand meer? Dan gaan we over naar de stemmingen. Er zijn drie amendementen: 11.1, 11.2 en 11.3, u hebt ze voor zich.

Amendement 11.1: "Niet te krap wonen, werkt wel zo prettig."

"De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, donderdag 29 april 2010, in beraadslaging over het bestemmingsplan Leidsebuurt, overwegende dat:

- bij de behandeling van dit bestemmingsplan aandacht is uitgegaan naar de situatie van drie panden in de Oranjeboomstraat, waarvoor, ook vanavond, verzocht wordt de bestemming te wijzigen van GD3 naar GD2;
- dit verzoek is ingegeven door de wens weliswaar gecombineerde woon-werkruimten mogelijk te maken, maar in de bestemming GD3 slechts bewoning op de eerste verdieping wordt toegestaan, terwijl deze ruimte te beperkt is om te kunnen spreken van bewoning die voldoet aan de hedendaagse eisen;
- deze situatie zich ook voordoet op het adres Voorzorgstraat 53, waarvoor in de ontwerpfase van dit bestemmingsplan eveneens aandacht is gevraagd;
- ook voor dit adres geldt, dat dit opgelost kan worden door de bestemming te wijzigen van GD3 naar GD2, waarin, naast een gedeeltelijke bedrijfsfunctie (waarvan in dit pand feitelijk sprake is), ook de verblijfsfunctie is toegestaan;

besluit het bestemmingsplan Leidsebuurt gewijzigd vast te stellen, in die zin dat voor het perceel Voorzorgstraat 53 de bestemming GD2 wordt vastgesteld en de plankaart (en, waar nodig de voorschriften) hierop wordt aangepast, en gaat over tot de orde van de dag."

Ondertekend door: CDA en Actiepartij.

Amendement 11.3: "Wijze raad van wijkraad en Bouwburo: mooi zo!"

"De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, donderdag 29 april 2010, in beraadslaging over het bestemmingsplan Leidsebuurt, overwegende dat:

- het voortraject (totstandkoming van dit bestemmingsplan) niet de schoonheidsprijs verdient, als het gaat om participatie en inspraak;

- hierdoor kansen zijn blijven liggen als het gaat om het gebruikmaken van de zeer gedegen en onderbouwde kennis bij wijkraad en Bouwburo;
- ondanks de honderden verbeteringen die in de loop van maanden zijn aangebracht (omissies hersteld, onjuistheden ongedaan gemaakt enzovoort), met behulp van de kennis van wijkraad en Bouwburo, zij nog vele onjuistheden en onwenselijkheden in de definitieve versie hebben geconstateerd;
- deze met name betrekking hebben op de ook bij het college levende wens het bestemmingsplan een consoliderend karakter te geven;
- het gelet op de zeer uitgebreide lijsten met wijzigingen voor de raad nauwelijks nog doenlijk is te kunnen beoordelen wat hem gevraagd wordt – op perceelsniveau – nu al dan niet vast te stellen;

vertrouwende op de (bewezen) zeer gedegen inbreng van wijkraad en Bouwburo, besluit het bestemmingsplan Leidsebuurt gewijzigd vast te stellen, in die zin dat de door hen aangevoerde en op schrift aangeleverde wijzigingen ten aanzien van bouwvolumes, bouwoppervlakken, goothoogten en onverantwoorde/ongemotiveerde afwijkingen van het vigerende bestemmingsplan, zowel in voorschriften als op de plankaart conform hun aanwijzingen worden verwerkt in het aldus vast te stellen bestemmingsplan Leidsebuurt, en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door Actiepartij en OPH.

Amendement 11.3: “Klein is niet altijd fijn!”

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op 29 april 2010, in debat over het bestemmingsplan Leidsebuurt, overwegende dat:

- op 23 december 2008 door de eigenaren van de percelen Oranjeboomstraat 1, 3 en 5 een aanvraag voor een bouwvergunning bij de gemeente Haarlem werd ingediend om de werkplaats met twee appartementen te verbouwen tot drie atelierwoningen;
- op 14 juli 2009 deze bouwvergunning werd verleend;
- door de eigenaren nu bezwaar is gemaakt tegen de bestemming GD3 op hun percelen;
- door de bestemming GD3 deze percelen slechts kunnen beschikken over een verblijfsgebied (woonkamer + slaapkamers + keuken) van respectievelijk 40 m², 38 m² en 32 m², omdat de benedenverdieping niet mag worden gebruikt als verblijfsgebied;
- de woningen hiermee niet voldoen aan de bepalingen van artikel 24, derde lid van het bouwbesluit (de minimale oppervlakte van ten minste een ruimte moet 3,3 x 3,3 m bedragen);
- ondanks het feit dat de woningen niet voldoen aan het bouwbesluit, waarop door de gemeente Haarlem dient te worden toegezien, toch een bouwvergunning werd verleend;
- door het verlenen van de bouwvergunning bij de eigenaren de alleszins redelijke verwachting werd gewekt dat de verbouwing voldeed aan de wettelijke eisen daarvoor gesteld bij bouwverordening en bouwbesluit;
- door het hanteren van de bestemming GD3 de eigenaren nu ernstig worden geschaad in hun belangen;
- dit door wijziging van de bestemming van GD3 in GD2 kan worden opgelost;

besluit:

1. het bestemmingsplan Leidsebuurt gewijzigd vast te stellen, in die zin dat de percelen Oranjeboomstraat 1, 3 en 5 de bestemming GD2 krijgen;
2. de plankaart en waar nodig de voorschriften hierop aan te passen;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: SP, Actiepartij en CDA.

De VOORZITTER: Ik stel bij eventuele stemverklaringen voor ze alle 3 te doen. Dat is misschien wat onbehoorlijk, maar dat houdt er de snelheid in. Ik stel aan de orde de amendementen 1, 2 en 3: wie wil een stemverklaring afleggen? Niemand, stel ik vast. Dan gaan we over tot stemming: we zijn met 39 raadsleden, min de heer Reeskamp en de heer De Ridder; dat maakt 37. Dan gaan we stemmen voor amendement 11.1 (*de voorzitter leest het dictum van het amendement voor*): wie stemt voor dit amendement? Ik stel vast: de SP, de Actiepartij en het CDA. Daarmee is dit amendement verworpen. Amendement 11.2 (*de voorzitter leest het dictum voor*): wie van u stemt voor dit amendement? Ik zie de OPH, de Actiepartij. Daarmee is dat amendement verworpen. Amendement 11.3 (*de voorzitter leest het dictum voor*): dat zijn het CDA, de OPH, de Actiepartij en de SP. Dat is niet genoeg en dus is het amendement verworpen. Dat betekent dat ik het bestemmingsplan Leidsebuurt in stemming ga brengen, met inachtneming van de wijzigingen die het college u heeft bericht, zeg ik met alle zorgvuldigheid. Heeft iemand behoefte aan een stemverklaring?

De heer VRUGT: Ik heb al gezegd dat we ten hoogste zouden instemmen, onder protest, met uitzondering van het Crelageterrein. Nu de amendementen het ook niet hebben gehaald kunnen wij helaas ook niet instemmen met het bestemmingsplan.

De VOORZITTER: Dan breng ik nu het bestemmingsplan in stemming: wie stemt voor? Dat is, op de heer Vrugt na, de gehele raad en daarmee is dit bestemmingsplan vastgesteld. En dan ga ik nu over tot behandeling van de drie moties vreemd.

MOTIES VREEMD AAN DE ORDE VAN DE DAG

Motie vreemd aan de orde van de dag 19.1: Prisma.

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering op 29 april 2010, overwegende dat:

- de wethouder tijdens de commissie Samenleving van 22 april jl. de mededeling deed dat het college voornemens is akkoord te gaan met een plan van aanpak van Stichting Dock voor Prisma;
- het belangrijk is dat er een structurele oplossing voor Prisma komt waar de diverse betrokken partijen vertrouwen in hebben, zodat het jongerenwerk in Prisma kan bouwen aan een stabiele toekomst;
- het wenselijk is dat de commissie Samenleving zich kan uitspreken over de toekomst van Prisma;
- de commissie Samenleving het plan van aanpak ondanks herhaalde toezeggingen niet heeft ontvangen en dus ook niet heeft kunnen beoordelen;

draagt het college op:

1. het plan van aanpak van Dock voor de heropening van Prisma ter bespreking voor te leggen aan de eerstvolgende commissie Samenleving;
2. pas na de bespreking van het plan van aanpak in de commissie Samenleving een besluit te nemen over de heropening en de toekomst van Prisma;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: GroenLinks, VVD, PvdA, D66, Actiepartij en CDA.

De VOORZITTER: Wie van u dient de motie in? Mevrouw Hoffmans, ik wijs u erop dat u maar een paar seconden hebt.

De heer HEILIEGERS: Voorzitter, de VVD heeft heel veel minuten over, dus ...

De VOORZITTER: Zo doen we dat niet, meneer Heiliegers, maar u mag straks mevrouw Hoffmans met al uw minuten ondersteunen. Ga uw gang.

Mevrouw HOFFMANS: De minuten van de VVD gebruik ik graag voor de bespreking van het coalitieakkoord. Dit agendapunt zal ik op mijn normale korte manier behandelen. Wethouder Divendal heeft in de commissie Samenleving een mededeling gedaan over

een plan van aanpak van Dock voor Prisma. Er is heel veel over Prisma gepraat door de vorige raad en de raad voelt zich hier erg bij betrokken; dat zal u niet verbazen. Het lijkt ons dan ook gepast dat de commissie Samenleving zich over het plan van aanpak van Dock kan uitspreken, voor het college zich hierop vastlegt. Het was overigens ook al toegezegd dat het plan van aanpak naar de commissie zou gaan. Dat is vandaag op de valreep gebeurd, maar u begrijpt dat we daar vandaag niet veel mee kunnen. De motie die wij indienen, samen met de VVD, de PvdA, D66, de Actiepartij en het CDA, draagt het college op het plan van aanpak voor heropening van Prisma ter bespreking voor te leggen aan de eerstvolgende commissie Samenleving en pas na bespreking een besluit te nemen over de heropening en toekomst van Prisma. Dank u wel.

Wethouder DIVENDAL: Mevrouw Hoffmans vraagt het college zich niet vast te leggen voor bespreking in de commissie Samenleving. Op zich begrijp ik die wens, maar het werkt niet helemaal zo. De besprekingen die het college de afgelopen weken met Dock heeft gevoerd zijn niet helemaal vrijblijvend. Ook Dock gaat op basis van die besprekingen afspraken aan. Men zoekt bijvoorbeeld nieuwe jongerenwerkers; die staan in de startblokken om medio mei open te gaan en op te bouwen tot de nieuwe situatie. Die moet anders zijn dan de situatie in het verleden. Het zijn geen vaste, keihard uitgewerkte afspraken met Dock, maar er zijn wel reële verwachtingen gewekt door het college. De eerstkomende commissievergadering is 20 mei. Ik zou zeggen: ga het daar bespreken en aanstaande dinsdag zal het college zich moeten beraden of het tevoren door de raad op dit onderwerp ter verantwoording wil worden geroepen. Of zoals gebruikelijk is na afloop.

Mevrouw HOFFMANS: Het argument achter deze motie is dat er vertrouwen moet zijn in het plan van Dock. Dit is een dossier dat veelbesproken is. De raad hecht eraan dat het op een goede manier, met een definitieve oplossing waar Prisma nog jaren mee vooruit kan, wordt opgelost. Er is u gevraagd dat terug te koppelen en er is meermalen gevraagd om een plan van aanpak. U hebt een probleem, omdat u zich in zekere mate aan Dock hebt verplicht. Ik wil opmerken ... ik wil graag mijn zin afmaken ...

De VOORZITTER: U bent in debattijd bezig een betoog te houden; dat is een cadeautje. Vervolgens wordt u geïnterrupteerd en verzoekt u de wethouder u te laten uitspreken. Dat wil hij blijkbaar niet, maar hij interrumpeert ...

Mevrouw HOFFMANS: Nee, ik ben de wethouder aan het interrumperen. En wat ik wilde zeggen is dat de bespreking in de commissie Samenleving niet vrijblijvend is.

Wethouder DIVENDAL: U vraagt aan het college of er al een verplichting is aangegaan met Dock. Dan zeg ik dat u dat als raad hebt gedaan. We hebben een systeem hier in Haarlem waarbij we niet kunnen zeggen dat ze volgende week moeten stoppen. Ze zijn met een plan van aanpak gekomen om geleidelijk weer met Prisma te beginnen. U vraagt daarbij of er voldoende vertrouwen is en ik denk dat dat er bij het college voldoende is. Maar ik voeg eraan toe dat er altijd partijen zullen zijn die er niet voldoende vertrouwen in zullen hebben, omdat die andere belangen hebben. Het college wil bij Dock niet terugkomen bij de situatie waarin een groep jongeren van boven de achttien in de weekenden tot vijf uur 's morgens de boel kan openhouden. Dat die jongeren geen vertrouwen hebben in de nieuwe situatie; daar kan ik niets aan veranderen.

Mevrouw HOFFMANS: U chargeert het wat mij betreft. Ik wil de partijen die er wel of geen vertrouwen in hebben de gelegenheid geven om zich over dit plan uit te spreken. Dat is nog een argument temeer om het eerst te bespreken in de commissie Samenleving. Wat mij betreft, gaan we dat gewoon zo doen en dan kan de commissie, gehoord de partijen in de stad, zich erover uitspreken. En dan kijken we daarna wel hoe we verdergaan.

Wethouder DIVENDAL: De situatie is niet anders dan in mijn eerste antwoord. Als het nieuwe college tevoren instemming wil hebben, zal het nieuwe college dat dinsdag moeten bespreken.

De VOORZITTER: Hoe het ook zij, ik ga ervan uit dat mevrouw Hoffmans de motie handhaaft. Dan breng ik met uw welnemen de motie in stemming. Er wordt om een schorsing van een paar minuten gevraagd.

Schorsing

De VOORZITTER: We hervatten de beraadslaging.

Mevrouw LANGENACKER: Wij gaan de motie in stemming brengen.

De VOORZITTER: Wie van u wenst een stemverklaring af te leggen?

Mevrouw ÖZOGUL: De SP zal de motie niet steunen, want wij zijn het eens met de wethouder. Er zijn inderdaad verwachtingen gewekt. Wij vinden het niet verantwoord nog langer dicht te zijn. Wij hebben het overigens wel gelezen en het ziet er netjes uit. Bespreken: ja, maar achteraf.

De VOORZITTER: Geen stemverklaringen meer? Wie stemt voor deze motie vreemd? Dat is, behalve de OPH en de SP, de rest van de raad: deze motie vreemd is aangenomen.

Motie vreemd aan de orde van de dag 20.1: Denksporten.

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, donderdag 29 april 2010, overwegende dat:

- in de agenda voor de sport ‘2010-2014 Haarlem sport!’ denksporten totaal niet worden genoemd, hetgeen door wethouder de heer M. Divendal een ommissie werd genoemd in de vergadering van de commissie Samenleving van 22 april 2010;
- denksporten voor de geestelijke gezondheid van groot belang zijn;
- de sociale aspecten van denksportverenigingen een zeer belangrijk neveneffect zijn en met name bijdragen aan voorkomen van vereenzaming van ouderen;
- denksporten ook voor jongeren een belangrijke bijdrage kunnen leveren in hun ontwikkeling;
- denksporten op gelijkwaardige wijze erkenning en ondersteuning in de raad dienen te krijgen als andere sporten in Haarlem;
- het denksportcentrum ‘t Spaerne aan de Spaarndamseweg bij uitstek een zeer belangrijke rol vervult in het accommoderen en faciliteren van zeer veel denksportverenigingen;
- dit centrum, zoals is gebleken bij recent bezoek van raadsleden, in de nabije toekomst ernstig belemmerd dreigt te gaan worden door vermindering van parkeergelegenheid, met name voor de oudere en mindervalide bezoekers;

draagt het college op:

1. denksporten op gelijkwaardige wijze erkenning en ondersteuning in het college van burgemeester en wethouders te geven als andere sporten;
2. stappen te ondernemen die er toe dienen te leiden dat denksporten in brede lagen van de maatschappij beoefend gaan worden;
3. een beleid uit te zetten voor denksporten, denksportverenigingen en accommodaties in overleg met de daarbij behorende instanties en verenigingen op een wijze zoals dat voor andere sporten gebeurt;
4. zorg te dragen dat het denksportcentrum ‘t Spaerne aan de Spaarndamseweg voldoende parkeergelegenheid blijft houden om de grote stroom denksporters te kunnen blijven faciliteren;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: OPH, Actiepartij en SP.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Schrama om de motie toe te lichten.

De heer SCHRAMA: Ik wil de motie even toelichten. Een aantal weken geleden heb ik vragen gesteld over parkeren bij een denksportcentrum. Ik heb daarna in de commissie Samenleving een vraag gesteld en toen hoorde ik van wethouder Divendal dat in de nota

‘Haarlem sport!’ de denksporten niet voorkomen en dat dat een enorme omissie was. Het is niet door het college opgemerkt en ook niet door de raad, dat dit er wel bij hoort. Dat had wel moeten. Als u verder aanneemt dat denksporten belangrijk zijn voor de geestelijke gezondheid, maar ook voor de sociale aspecten ... ik denk aan vereenzaming van ouderen, maar ook aan jongeren die met groot enthousiasme met denksporten bezig zijn. Ik denk dat het goed is dat we die zaak op de agenda krijgen, omdat de mensen die ermee bezig zijn afhankelijk zijn van de goodwill van het college en van de raad. Dus daarom vraag ik het college denksporten op een gelijkwaardige manier te erkennen en ondersteunen als andere sporten. En ook dat er stappen worden ondernomen om te bewerkstelligen dat denksporten in brede lagen van de maatschappij beoefend gaan worden. En ook dat er beleid voor denksporten wordt uitgezet waarbij zij dezelfde mogelijkheden krijgen en ondersteuning krijgen als andere sporten. En ten laatste dat het denksportcentrum uit de problemen wordt geholpen. Het is een belangrijke zaak dat dit op de agenda komt, vandaar deze motie.

De heer MULDER: Ik weet dat ik het snel moet doen, voorzitter.

De VOORZITTER: Ik wil niet flauw zijn, maar wij zijn met ons allen bezig ons aan de spreektijd te houden, omdat we de installatie van de wethouders hebben. Als u twee zinnen zegt, dan hebt u uw bijdrage gehad.

De heer MULDER: Dan doe ik het niet, voorzitter. Ik wil alleen maar zeggen dat deze motie veel te ver gaat. Het gaat alleen om parkeerplekken en niet om beleid.

De heer MARSELJE: Ik ben het ermee eens dat de motie op dit moment te vergaand is. Wat betreft parkeren: er zijn vragen gesteld en we wachten het antwoord af voor we dit gaan bepreken. Daarom zullen we de motie niet steunen.

De heer SNOEK: Het CDA staat sympathiek tegenover de strekking van de motie en we onderkennen ook de problemen. Mocht u daar bij de kadernota opnieuw over willen denken, dan denken wij met u mee.

Wethouder DIVENDAL: Ik denk dat de heer Schrama gelijk heeft: het kan een aanvulling zijn op de sportagenda. Maar die komt ook nog verschillende keren in de commissie terug. Ik zou u als raad willen adviseren om over het punt van parkeren nu geen uitspraak te doen. Het voorlopig ontwerp van de Spaarndamseweg ligt in de inspraak nu. Het college krijgt dat met de inspraakreacties om tot een definitief ontwerp te komen. Hier staat het een beetje vaag – ‘voldoende parkeergelegenheid’ – en dat kan ten koste gaan van andere plannen zoals vrijliggende fietspaden langs de hele Spaarndamseweg. Dus om nu helemaal geïsoleerd ‘ja’ te zeggen tegen deze parkeerplaatsen, lijkt mij niet verstandig.

De heer SCHRAMA: Ik hoor mensen zeggen dat dingen verbonden worden, omdat het over parkeren gaat. Dat is niet waar; als dat een probleem is, dan wil ik de laatste zin schrappen. Het gaat niet over de specifieke situatie. Ik heb alleen willen aangeven dat het een bijkomende zaak is. Het gaat mij om het feit dat denksporten helemaal niet voorkomen in het beleid van het college en daardoor er ook geen rechten zijn die ze horen te hebben. Dus graag de laatste passage schrappen.

De VOORZITTER: Het laatste besluit wordt geschrapt op voorstel van de heer Schrama.

De heer MARSELJE: Begrijp ik goed van de wethouder dat de nota ‘Haarlem sport!’ nog terugkomt?

Wethouder DIVENDAL: De sportagenda komt op onderdelen nog terug in de commissie. Het is een agenderende nota voor deze bestuursperiode die door de vorige raad is vastgesteld. Natuurlijk komt deze op veel onderdelen terug.

De VOORZITTER: Wie stemt voor de motie? Voor zijn de OPH en de Actiepartij. De motie is verworpen.

Motie vreemd aan de orde van de dag 21.1: Haarlem-Kennemerland.

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 29 april 2010,

constaterende dat:

- HFC Haarlem en HFC Kennemerland zijn gefuseerd tot Haarlem-Kennemerland;
- deze nieuwe club van de wethouder de toezegging heeft gekregen te mogen spelen aan de Jan Gijzenkade, op het sportcomplex van de voormalige vereniging HFC Haarlem;
- het aldaar aanwezige kunstgrasveld thans door de KNVB is afgekeurd;

overwegende dat:

- het vertrek van HFC Kennemerland van het Pim Mulier Sportpark ook een oplossing biedt voor de daar ontstane capaciteitsproblemen;
- bebouwing van de beoogde locatie aan de Jan Gijzenkade op korte termijn niet aan de orde is;
- het (sport)accommodatiebeleid van de gemeente erop gericht is om zoveel mogelijk 'sport in de wijken' te handhaven en te realiseren;
- in 2011 gestart wordt met het opstellen van een gebiedsvisie voor dit gebied;
- in het Investeringsplan 2009-2014 de vereiste middelen voor onderhoud van de sportvelden zijn geraamd;

vraagt het college:

- voor de zomer van 2011 een gebiedsvisie op te stellen voor het Noordersportpark/Schoterpark;
- zich een goede en betrouwbare huisbaas te tonen door na het gereedkomen van een gebiedsvisie, doch uiterlijk in 2012, het (volgens de eisen van de KNVB) vereiste onderhoud te plegen met de reeds in het Investeringsplan gereserveerde middelen;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: CDA, PvdA, Actiepartij en GroenLinks.

De heer SNOEK: De tijd is kostbaar vanavond, dus ik houd het heel kort. Vorige week hebben we hier in de gecombineerde commissie Samenleving en Ontwikkeling een uitstekende discussie gehad. Deze motie probeert om dat wat ons bond die avond – dat iedereen vond dat de club een goede start kan hebben en zekerheid heeft dat men daar wat langer kan spelen – samen te brengen in een motie. Dat willen wij uitdragen en wij willen de club die zekerheid bieden.

De heer HILTEMANN: De motie kunnen wij steunen, maar wij hopen dat de motie ook aanleiding is om zo snel mogelijk na het vaststellen van de gebiedsvisie ook die kunstgrasvelden op de juiste plaats neer te leggen. Laten we daar niet mee wachten; dat was afhankelijk van de gebiedsvisie. Zo snel mogelijk de kunstgrasvelden na het gereedkomen van de gebiedsvisie.

De heer AZANNAY: Ik houd het kort, want we hebben een uitgebreide discussie gehad. Wij zijn een van de indieners, maar wij hebben geen tijd meer.

De VOORZITTER: U kunt een stemverklaring geven.

De heer VRUGT: Wij zijn mede-indiener, dus dat mag normaal niet. Het enige wat ik wil meegeven in het kader van de op te stellen gebiedsvisie en het gebied in zijn algemeenheid is het feit dat ook in de krant stond en meegenomen moet worden: dat de club Young Boys op zijn huidige plek uit zijn jasje groeit als het gaat om bezoekende clubs en eigenlijk ook graag van die plek gebruik zou willen maken. Dan heb ik het over het huidige stadion. Dat blijft natuurlijk niet in die vorm, maar ik zou willen meegeven dat we daar met ons allen goed over moeten nadenken.

Wethouder DIVENDAL: Juist de opmerking van de heer Vrugt geeft aan dat we er goed over moeten praten. Ik heb inmiddels begrepen dat men liever wil blijven waar men nu zit. Als u met de tweede bullet de bijvelden bedoelt, dan is het overeenkomstig het beleid zoals het is vastgelegd in het Investeringsprogramma. En zo is het vorige week ook besproken in beide commissies. Het lijkt het college goed om het zo te doen.

De heer HILTEMANN: Ik had nog een antwoord verwacht.

De VOORZITTER: U had een statement en u stelde dat men meteen aan het werk moet gaan na de gebiedsvisie.

De heer VRUGT: Klopt het dat ik de wethouder hoor zeggen dat hij de motie overneemt?

Wethouder DIVENDAL: Wij voeren haar uit zoals het er staat. Dus eigenlijk is de motie een ondersteuning van het beleid van het college.

De VOORZITTER: Is er naar aanleiding van het antwoord van de wethouder een mededeling te doen vanuit de indieners? Nee? Dan breng ik de motie in stemming, de motie tot ondersteuning. Ik ga naar de stemverklaringen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Wij hebben de motie niet mede ingediend, omdat wij haar een ondersteuning vonden van het collegebeleid zoals het wordt gevoerd. Wij willen haar wel steunen. Het is een motie voor de Bühne, maar een steuntje voor het volgende college. Zo beschouwen wij haar dan maar.

De VOORZITTER: Meneer Azzanay? Nee, u bent mede-indiener.

De heer RUTTEN: Ik sluit mij aan bij de wijze woorden van mevrouw Van Zetten. Het is een steuntje in de rug voor de nieuwe coalitie en daarom zullen wij de motie steunen. Wij stellen en passant wel vast dat de fusie tussen de clubs is doorgegaan zonder de toezeggingen die ons nadrukkelijk in de commissievergaderingen werden gevraagd.

De VOORZITTER: Dan gaan we nu stemmen. Wie stemt in met de motie vreemd van de groene partijen? Zo te zien is dit een raadsbrede steun voor de club. Hartelijk dank. In afwachting van de burgemeester, die is gearriveerd, draag ik de hamer graag over aan de heer Schneiders.

14. AFSCHIED HUIDIGE WETHOUDERS

De VOORZITTER: Dames en heren: we zijn aangeland op het punt dat we afscheid gaan nemen van het huidige college. Ik wil daar uiteraard de nodige woorden aan wijden en dat doe ik staande.

We nemen afscheid van collegeleden die de afgelopen vier jaar op een intensieve en collegiale manier met elkaar hebben samengewerkt. Van collegeleden die elkaar onderling goed lagen en die aan elkaar gewaagd waren, van een college met een niet eerder in Haarlem vertoonde kleine personeelsomvang, van een college waarin politieke tegenvoeters waren vertegenwoordigd en last but not least van een college dat veel tot stand heeft gebracht en daar gaat het tenslotte om. Ondanks de kleine omvang en ondanks de politieke tegenstellingen kon er goed worden gewerkt. En dat heeft alles te maken met de onderling gedeelde passie voor onze mooie stad Haarlem. We hielden en houden van de stad en dat was voor ons allen ooit de aanleiding om lid te worden van deze gemeenteraad waar allen achter deze tafel hun politieke bakermat vinden. Ook lukte het al snel een gemeenschappelijke bestuursstijl te ontwikkelen die nogal hands on en nogal resultaatgericht was. Het gaat niet om mooie nota's of mooie woorden, maar het gaat om concrete en tastbare resultaten voor de inwoners van Haarlem aan wie we dienstbaar moeten zijn. En daardoor hebben we samen in deze samenstelling het nodige tot stand weten te brengen. Zowel op het gebied van het beheren van de stad als op het gebied van de verdere ontwikkeling van de stad. Op het gebied van beheer is het gelukt de ambtelijke organisatie beter op orde te krijgen en veel meer grip op de gemeentelijke uitgaven te krijgen. Haarlem is nu meer in control dan een aantal jaren geleden. Ook is het gelukt om de openbare ruimte beter op orde te krijgen. Er is meer geld en aandacht gekomen voor het schoonhouden van de stad, voor het onderhoud van de straten en pleinen en voor het onderhoud van het groen. Ook is het gelukt veel achterstallig onderhoud weg te werken dat al met al resulteert in een fraaier aanzien van de Haarlemse wijken. Op het gebied van het doorontwikkelen van de stad is er ook goed doorgewerkt. Denk aan de Raaks waardoor we meer binnenstad krijgen en volgende maand bij de heropening – dat zal

wethouder Van Velzen nog doen – duizend parkeerplaatsen erbij. Een belangrijke mijlpaal voor de bereikbaarheid van onze binnenstad. Denk aan de Rode Loper, denk aan het nieuwe Stationsplein met een gigantische ondergrondse fietsenkelder, de vernieuwde schoolgebouwen, nieuwe sportvelden en sporthallen, bruggen et cetera. Ook op het sociale vlak is het nodige gebeurd, zoals de invoering van de Wmo, sociale programma's in achterstandswijken en meer betrokkenheid van onze bewoners bij hun buurt en meer zeggenschap over wat er moet gebeuren door het werken met wijkcontracten. En laten we vooral de feesten, evenementen en culturele uitingen in de stad niet vergeten. We mogen er trots op zijn dat Haarlem de stad is met de laagste werkloosheid in Nederland. En met het beste geherstructureerde bedrijventerrein. Met gepaste trots kan ik ook melden dat er vandaag een rapport is uitgekomen van de Inspectie voor Openbare Orde en Veiligheid waarin de veiligheidsregio's in Nederland met elkaar vergeleken worden. Waarin de regio Kennemerland op een gedeelde eerste plaats staat met de regio Rotterdam-Rijnmond. De resultaten van dit college zijn niet alleen de prestaties van de mensen hier achter de tafel. Het is een kwestie van goed samenwerken, maar ook van een goede ondersteuning door ons ambtelijk apparaat onder leiding van onze directie die eerst werd aangevoerd door Willem Sleddering en nu door onze nieuwe gemeentesecretaris Saskia Burgers. Veel dank, collectief uitgesproken aan onze ambtenaren. Veel dank aan de raadsleden, met wie er doorgaans harmonieuze verhoudingen waren, en veel dank aan de partners in de stad, met wie we doorgaans goed en inspirerend hebben samengewerkt. Ik zou nu graag de individuele wethouders willen toespreken.

Hilde, wij hebben Hilde leren kennen als een wethouder met een kloppend SP-hart. Je wist wat er speelde bij Haarlemmers die het niet vanzelfsprekend gemakkelijk hebben. Dat komt waarschijnlijk ook doordat je zelf ervaringsdeskundigheid hebt opgedaan in de bijstand. Je weet wat het is om op een minimumniveau te moeten leven en welke bureaucratie je soms tegenkomt als je bent aangewezen op een uitkering. Je hebt je dan ook zeer ingezet voor het eenvoudiger maken van procedures bij sociale zaken en werkgelegenheid. Je hebt je altijd sterk gemaakt voor mensen in een mindere positie. Bij jou is het ook niet zo dat je alleen maar praat over je achterban, maar zeker ook met je achterban. Je was veel in de wijken, in het bijzonder noem ik hier de spreekuren in de Slachthuisbuurt. De resultaten die je vanuit deze positie hebt geboekt zijn het vermelden meer dan waard. Je hebt je sterk gemaakt voor het minimeleid. Er zijn met corporaties afspraken gemaakt om huisartsen te laten komen en de hulpverlening heb je gekoppeld aan activering. Daarnaast heb je ook een groot sociaal netwerk en ik vind het een goede keuze om je afscheid in de Verhalenkeuken in de Hamelingschool te gaan houden. Dit gebouw is weer in gebruik als school, maar biedt ook opvang voor dementerende bejaarden. Het gebouw huisvest ook een moedercentrum, kinderopvang en allerlei culturele activiteiten. Voor dit initiatief, waaraan jij heel hard hebt getrokken zoals wij weten, is heel veel landelijke belangstelling en waardering. Wat ook opgemerkt moet worden, Hilde, is dat je in je bestuursstijl het tegenovergestelde bent van een technocraat. Je was een wethouder met emotie en je hebt vanuit die emotie belangrijke bijdragen geleverd aan integratie, inburgering en participatie door migranten. Het belang daarvan voor een stad als Haarlem kan moeilijk onderschat worden. Heel hartelijk dank daarvoor. Je finest hours beleefde je niet alleen op het stadhuis, want je begaf je liever onder de mensen in de wijken waar je spreekuren hield en waar je ter plekke probeerde problemen op te lossen. Onder jouw leiding hebben we ook miljoenen binnengehaald voor de verbetering van Haarlem-Oost. Daar wordt nu in samenwerking met onder andere de corporaties hard aan gewerkt. En niet alle gemeenten kunnen zeggen dat het goed gaat met de Wmo; dat de klanten over het algemeen tevreden zijn over de dienstverlening en over de toekenning van voorzieningen aan Haarlemmers met een beperking. Kortom, Hilde, je was als enige vrouw belangrijk voor ons in het college. Je was belangrijk voor de stad, je was belangrijk in de wijken en je was bovenal – en daar gaat het allemaal om –

belangrijk voor de mens, voor individuen die het niet vanzelfsprekend gemakkelijk hadden. Hartelijk dank voor je grote inzet. We gunnen je een geweldige zomer in Vlieland en we verheugen ons op een regelmatig weerzien hier in onze gemeenteraad.

Chris, niet iedereen die jou in eerste instantie leert kennen weet hoe jij in elkaar zit. En daar bedoel ik mee dat jouw persoonlijkheid een bijzondere is. Je kunt snoeihard en op het botte af zijn en je kunt geroerd en geraakt zijn waarbij er zich iets heel zachtaardigs in je openbaart. Die twee kanten in je persoonlijkheid kwamen goed van pas in je werk als wethouder. Die harde kant kwam van pas in je portefeuilles P & O, als het nodig was, en Financiën. Terwijl je zachte kant wordt weerspiegeld in je liefde voor kunst, voor muziek en voor schilderkunst. Veel van je bijdragen in het college en de raad begonnen met de woorden: “Ik zal maar zeggen zoals het is”, en dan kwam er een heldere analyse waarbij je weliswaar niet altijd alle nuances opzocht, maar wel de spijker op zijn kop wist te slaan. Je mening stak je niet onder stoelen of banken, zeker als er gemorreld werd aan de financiële positie van de gemeente. En het moet gezegd: die opstelling heeft ons geen windeieren gelegd. De algemene reserve is enorm toegenomen: van 7 miljoen naar ongeveer 40 miljoen. Nagenoeg alle voorgenomen bezuinigingen zijn uitgevoerd, de informatiewaarde van de begroting is aanmerkelijk verbeterd – daar heeft de gemeenteraad ook een grote bijdrage aan geleverd – en er heeft een flinke reorganisatie van het ambtelijk apparaat plaatsgevonden. Als er onderhandeld moest worden, dan was jij onze man: recht door zee, duidelijk maar open, gericht op concrete resultaten en altijd vanuit je grote passie voor Haarlem. Ook voor de cultuur in de stad heb je veel betekend. Je bent niet voor niets genomineerd voor cultuurprijs De Olifant. De waardering van onze culturele partners in de stad voor jouw werk is groot. Toch noem ik maar even een lijstje op: de vernieuwbouw van de Stadsschouwburg is afgerond, Haarlem Cultuur 2008 was een succesvol jaar, de verkiezing van Haarlem tot Kunststad van het jaar 2008-2009 moet gememoreerd worden en we hebben heel veel toptentoonstellingen gehad in onze prachtige musea. En tussendoor organiseerde je ook nog je eigen tentoonstelling van Ans Markus in de Bakenesserkerk, die je voor dat doel zelf maar vast had aangekocht. Want zelf doen, dat deed je eigenlijk wel graag, want je bent ook natuurlijk best een beetje een eigenwijze man. Als het zo uitkwam, dan nam je zelf de pen in de hand en maakte je je eigen berekeningen en tekeningen. Volgens mij had je het liefst de Melkbrug zelf gerepareerd, net als je doet met je oude motoren. Ik vond het ook altijd mooi, Chris, als wij samen door de glas-in-loodraampjes van mijn kamer stonden te kijken en we ons realiseerden hoe mooi het was om in de traditie van honderden jaren Haarlems stadsbestuur te staan. Dat gaf een goed gevoel en het weten zo lang in een bestuurlijke traditie te staan helpt ook bijzonder bij het relativeren van de zaak. In schril contrast was ons samenzijn in jouw ziekenhuiskamertje waar je verkrampst van de pijn op de rand van je bed over de stad zat uit te kijken. Maar ik vond het prachtig dat kort daarop tijdens de nieuwjaarsreceptie ik in mijn speech kon zeggen dat het al weer wat beter met je ging en dat er toen spontaan geapplaudisseerd werd. Daaruit bleek een enorme waardering voor jou als persoon. Chris, hartelijk dank voor wat je de afgelopen vier jaar voor onze stad hebt betekend. Mede dankzij al jouw inspanningen, vol optimisme, gaan we de toekomst tegemoet. Je hebt een goed fundament helpen leggen. Ik hoop dat je in volle gezondheid ook als raadslid je bijdrage aan de stad waar je zoveel van houdt, zult blijven leveren.

Maarten, we hebben allemaal zeer veel waardering gekregen voor jouw opgewekte gemoed, voor je enorme werklust en voor je onverstoort goede humeur. Zelf kan ik me bijna niet herinneren dat ik je ooit chagrijnig heb gezien. Je kon in het college en ook wel in de raad vaak prachtig uit de hoek komen en het mooie is dat jouw grap meestal wordt aangekondigd door tintelende ogen, dan een grote grijns en dan de apotheose die meestal wel iets ondeugends en soms wel iets vulgairs had. Ook jij kan heel goed onderhandelen, al deed je dat anders dan Chris. Hoog inzetten, soepel weggeven en dan

met net wat meer thuiskomen dan je je ten doel had gesteld. Op het terrein van jeugd en onderwijs, van groot belang voor de toekomst van Haarlem, heb je je mannetje gestaan. Een enorme reeks van verbouw en nieuwbouw van scholen, spreiding van leerlingen in het voortgezet onderwijs, minder vroegtijdige schoolverlaters en nieuw elan met het uitbrengen van de nota 'Kiezen voor de jeugd'. Communiceren kon je als de beste. Soms dacht je weleens: waar gaat dat eindigen. Maar op de een of andere manier – vaak weer gepaard gaande met een flinke dosis humor – was het eindresultaat oprecht geloofwaardig. Je was een strategisch en collegiaal bestuurder met goede relaties met partners in de stad en altijd op zoek naar samenwerking. Overigens, over dat communiceren moet ik er even bij zeggen dat je op de een of andere manier altijd in staat bleek om precies op het goede moment op te duiken, zodat je weer in de krant kwam. Wij hadden hier altijd tijdens de raadsvergadering krantjes liggen en dan zat Maarten te turven hoe vaak hij erin stond. Wat ik echt heel erg knap vind: u kunt zich vast herinneren hoe een tijdje geleden hier de première was van die film over de Elfstedentocht. Toen waren daar oude Elfstedentochthelden, zoals Jeen van de Berg, en stonden er op de voorpagina van het Haarlems Dagblad drie mannen met ijsmutsen op. En de middelste was Maarten. Ik zei: hoe krijg je dit in vredesnaam voor elkaar, tussen Jeen van de Berg en Reinier Paping – Maarten prominent in het midden, nooit een Elfstedentocht geschaatst. Over jou valt ook te zeggen dat je veel subsidiegeld hebt opgehaald; we kunnen je echt met recht de man van tien miljoen of misschien wel meer noemen. Het kwam heel vaak voor dat je in het college meldde dat je ergens was geweest en weer zoveel miljoen had opgehaald of nog een miljoen van dit of dat kreeg. Je deed dat altijd op een meesterlijke manier. Zeker ook op het terrein van sport. Het leek er weleens op dat je in het begin niet zo heel veel met sport had, maar in de loop van de tijd ben je steeds meer sport minded geworden en ben je zelf ook nog gaan hardlopen. Veel sportaccommodaties zijn nu op orde en er is veel aandacht voor topsport in Haarlem. Maar jouw agenda voor de sport besteedde veel aandacht aan het bevorderen van de breedtesport. En je was onvermoeibaar in het binnenhalen van sportmanifestaties: de Haarlemse basketbalweek, de honkbalweek waar je altijd bij bijna alle wedstrijden aanwezig was en wie herinnert zich niet – zeer recent – de huldiging van de olympische ploeg hier op de Grote Markt waar Maarten ook een grote bijdrage aan heeft geleverd. Je kunt ook heel goed incasseren. Je was regelmatig het mikpunt op de site van het Haarlems Dagblad en ook in de raad kreeg je veel kritiek te verduren. Dat raakte je wel, maar je bent professioneel genoeg om dat ook weer heel snel van je af te schudden. We hebben ontzettend gelachen toen je zelf meldde dat je op Marktplaats stond. Dat was na het debacle met de voetbalclub Haarlem. Toen stond daar: “Gratis af te halen: wethouder van Sport Maarten Divendal.” Je hebt je de afgelopen vier jaar ook ingezet voor een beter milieu. Het plan van aanpak voor Haarlem Klimaatneutraal met de door jou gekozen bottom-upstrategie heeft geleid tot een snelle uitvoering en een grote betrokkenheid van de partners in de stad. Hoewel je geen voorstander was van megalomane projecten, want je vindt dat dat niet bij Haarlem past, heb je toch een aantal grote en voor Haarlem belangrijke projecten gerealiseerd. Zoals de Schoterburg en de Oostweg. Last but not least mag jouw bijdrage aan het wegwerken van achterstallig onderhoud, tenslotte een van de speerpunten van deze coalitie, niet onvermeld blijven. Maarten, met jouw vertrek nemen we afscheid van een strategisch en collegiaal bestuurder. Een bestuurder met een enorme betrokkenheid bij Haarlem. Een bestuurder, maar ook een echte politicus, die waar anderen na tegenslagen of sombere vooruitzichten de handdoek in de ring gooien, gewoon de volgende dag de draad weer oppakte. En met die houding heb je veel voor Haarlem betekend. Maarten, ik kan me nauwelijks voorstellen dat je Haarlem gaat verlaten; dat zal ook vast niet gebeuren. Ik hoop van harte dat je ook in allerlei andere rollen nog veel voor de stad zult doen en dat we elkaar regelmatig zullen spreken om de bijzondere humor die we samen hadden in de toekomst voort te zetten. Maarten, namens ons allen: het ga je bijzonder goed.

Jan, hoewel jij in het nieuwe college terugkomt, moet jij hier op dit moment ook bedankt worden voor je inspanningen in de laatste vier jaar. Iedereen vindt dat jij enorm gegroeid bent in je rol als wethouder en ik ben blij dat wij samen in het nieuwe college zullen verder werken en dat jouw kennis en ervaring daarin beschikbaar blijven. Mede dankzij jouw inzet zijn in deze collegeperiode bijna vierduizend woningen gebouwd, gerenoveerd of vervangen, is het succesvolle fuca-project afgerond, zijn meer keuzemogelijkheden voor starters op de woningmarkt gerealiseerd, zijn er nieuwe ontwikkelingen in gang gezet met de introductie van gebiedsvisies en is ook een gemeentelijk monumentenbeleid tot stand gekomen. Je was verantwoordelijk voor veel projecten en daarvan zijn er al veel gerealiseerd; andere zijn nog in ontwikkeling. Jij mag het op je conto schrijven dat er in de geschiedenis van Haarlem nog nooit zoveel hijskranen stonden in de stad. Niet tot ieders tevredenheid; dat hebben we in het nieuwe coalitieakkoord gezien. Maar je was niet alleen in de stad actief; je hebt de afgelopen jaren ook gewerkt in het besef dat de toekomst van Haarlem ook zeer verbonden is met die van de regio. En vanuit die overtuiging ben je altijd heel trouw aanwezig geweest, niet alleen in de regio Zuid-Kennemerland, maar ook in de Metropoolregio Amsterdam – waar je altijd goed in staat bleek om op krachtige wijze de belangen van Zuid-Kennemerland en die van Haarlem in het bijzonder goed voor het voetlicht te brengen. Jan, er ligt een grote nieuwe opdracht klaar. Voor jou is er een wisseling van portefeuilles. Jouw geliefde portefeuille Ruimtelijke Ordening zul je niet meer onder je hebben. Maar in ieder geval is het zo dat je met jouw activiteiten een stevig fundament hebt gelegd waar het volgende college mee verder kan. Zeer bedankt voor jouw inspanningen, maar het is een beperkt afscheid. U mag wel voor Jan klappen.

Ten slotte, dames en heren, zou ik het volgende willen zeggen. Als je deze terugblikken op een rijtje zet, dan mogen we constateren dat we de afgelopen tijd heel goed met elkaar gewerkt hebben. En dat we best veel met elkaar bereikt hebben. Niet alles wat in het coalitieakkoord stond, is gerealiseerd, maar dit is niet het moment om daar uitgebreid bij stil te staan. Ik zou zeggen: nogmaals heel hartelijk dank en het ga jullie allen heel goed. En laten wij elkaar in deze samenstelling nog heel vaak spreken.

Ik zou de wethouders in de gelegenheid willen stellen hier een afscheidswoord te spreken. Maar laten we eerst kijken of er vanuit de raad wat gezegd wordt en dan het laatste woord aan de scheidende wethouders geven.

Mevrouw KOPER: Ik zal het woord voeren, omdat ik vanuit de PvdA-fractie de meeste uren met de heer Divendal heb doorgebracht. Aangezien mevrouw Van der Molen en de heer Van Velzen de raad komen versterken en de heer Nieuwenburg straks weer achter de colleegetafel plaatsneemt, wil ik me even speciaal tot de heer Divendal richten. Over alles wat hij bereikt heeft en wat hij voor onze stad heeft gedaan, heeft de voorzitter al het nodige gezegd en er zullen voldoende gelegenheden zijn waar dat nog eens benadrukt wordt. Vanmorgen heeft er al een fietstochtje plaatsgevonden waar we een aantal van die projecten bezocht hebben. En voor degenen die erin geïnteresseerd zijn hoeveel dat er wel niet zijn, heeft de heer Divendal een prachtige kaart. Die kunt u bij hem zelf bekijken. Met verhalen en anekdotes over Maarten Divendal kun je minimaal een avondprogramma vullen. Dus we hebben er als PvdA-fractie voor gekozen stil te staan bij een aantal typerende karaktertrekken van Maarten. Zo krijgen de nieuwe raadsleden een beetje een beeld van de unieke bestuurder die Maarten was en zullen de zittende raadsleden en de mensen op de tribune vast de nodige herinneringen in beeld krijgen. We gaan een beetje uit de school klappen, Maarten. Ik heb dezelfde eigenschap als de heer Divendal: ik schakel snel van het ene onderwerp naar het andere en doe dat vaak sneller in mijn hoofd dan mijn mond kan bijhouden. Daarom heb ik het verhaal opgedeeld in een paar hoofdstukjes. Het eerste gaat om Maarten in en om het stadhuis. Dan gaat het over

Maarten en eten en het derde punt – het belangrijkste – gaat over Maarten en de dames. Maarten in en om het stadhuis. Dat Maarten zich al snel thuis voelde in dit stadhuis werd al duidelijk toen hij nog fractievoorzitter was. Vanuit zijn oude vak, het club- en buurthuiswerk, wilde hij de PvdA-fractie zo snel mogelijk als jeugdhonk inrichten. Met versleten sofa en al. Het was daarom niet vreemd dat hij het liefst in de fractiekamer, maar ook in zijn eigen kamer, op sokken rondsloenterde. Terwijl hij bij allerlei officiële gelegenheden met moeite vijf minuten kon stilstaan en veel aanwezigen het idee hadden dat zijn mobiele telefoon operatief verwijderd moest worden – meestal was het even bellen met Stan – had hij de neiging om achter de collegetafel in de raad een wel heel relaxte houding aan te nemen. Langzaam maar zeker zakte hij steeds verder achter de tafel, waarbij hij het vooral moeilijk had als de heer Bawitz er niet was. Want het hoofd van de heer Bawitz was een mooi ijkpunt van hoe ver hij kon gaan. En hoewel hij scherp en stevig debatteert met ruimte voor een kwinkslag of een grap heeft zijn manier van betogen ook een nieuw werkwoord opgeleverd in de gemeente Haarlem, namelijk het ‘gemaartend’ worden. De meeste raadsleden uit de vorige periode is het vast weleens overkomen. Je krijgt een uitgebreid antwoord over je heen. Het klinkt goed, maar wat heeft hij nou eigenlijk gezegd? Het volgende hoofdstuk: Maarten en eten. Zakken drop, zoutjes, taart – liefst twee stukken: eten is een grote hobby van Maarten. Op recepties en partijen was het dan ook nooit ingewikkeld om Maarten te vinden: je liep gewoon rechtstreeks op de haringkar of de bitterballen af en voilà: Maarten gevonden. Gelukkig doet hij alles op de fiets, dus die extra pondjes die eraan kwamen, fietste hij er ook weer snel af. Want als wethouder Sport moet je het goede voorbeeld geven. De burgemeester refereerde er net al aan: toen hij in 2006 deze portefeuille in handen kreeg, vroegen sommige mensen zich af of Maarten wel andere sporten kende dan de bitterbal. Het tegendeel is overigens gebleken. En dan: Maarten en de dames, waarschijnlijk zijn meest favoriete hobby. Kijk alleen maar naar zijn voorliefde voor het Haarlemse bloemenmeisje. Dat Maarten het heel goed kon vinden met de dames mag geen verrassing zijn: kijk maar eens op de tribune daar, waar heel veel dames zitten – speciaal voor hem, denk ik. Dat zou te maken kunnen hebben met zijn buitengewone interesse in het persoonlijke leven van mensen en de bijbehorende roddels. Een eigenschap die meestal aan vrouwen toegedicht wordt, maar dit nieuwsgierig aagje kan er ook wat van. Wellicht is er binnen de gemeente ruimte om na de stadsarchitect, de stadsdichter en de stadsbeeldhouwer Maarten als stadsomroeper aan te stellen, die alle nieuwtjes op straat verkondigt. Dat Maarten bijna een soort harem om zich heen heeft verzameld, bleek op zijn vijftigste verjaardag, gevierd in zijn kamer. Zijn kamer was gevuld met minimaal vijftig ‘angels’, maar dat hij zich ook dienstbaar als man kan opstellen is ook wel gebleken. Zo liet hij zich – dit is uit geheime documenten – met kussensloop over zijn hoofd gewillig ontvoeren, door vrouwelijke ambtenaren, in bakfiets door de stad. Ook offert hij zich graag op om als enige man, bijvoorbeeld bij de Businessclub, bij de dames te gaan zitten. Waarbij alle andere heren jalouse blikken zijn kant op werpen. Voor serieuze raadsleden is deze hobby toch wel wat ingewikkeld. Hoe interessant het gesprek met hem ook is, bijvoorbeeld in een café of restaurant, zijn blik dwaalt onmiddellijk af op het moment dat er vrouwelijk schoon binnenkomt. Om vervolgens op zijn kenmerkende manier ondeugend te glimlachen en het gesprek te hervatten of er niets gebeurd is. Maar even alle gekheid op een stokje Maarten: toen ik een klein onderzoekje deed in de stad naar hoe er over jou gedacht wordt – en je kent de methodiek, want die oefen jij ook weleens uit – kwamen vooral termen naar voren als ‘betrokken’, ‘scherp’, ‘ter zake kundig’, ‘iemand die zijn nek durft uit te steken’, ‘iemand die initiatieven neemt’, ‘vasthoudend’ en ‘een sociaaldemocraat in hart en nieren’. Maar ook: ‘wijsneus’, ‘soms wat drammerig’, ‘het stoutste jongetje van de klas’, ‘enthousiast’, ‘attent’, maar vooral ‘veel humor’. Maarten, de PvdA-fractie dankt je voor alles wat je voor de stad en voor onze partij hebt gedaan. We nemen vandaag afscheid van je als wethouder, maar zeker niet als Haarlemmer, als vriend en als actief partijgenoot. Sterker nog: misschien kan de

politiek nog geen genoeg van je krijgen en wordt de nummer 66 van de landelijke PvdA-lijst op 9 juni wel onze man in Den Haag. Wie nog een stemadvies nodig heeft: u heeft hem hier. We wensen je de komende tijd veel slaap toe, ontspanning en uitstapjes met Judith, Jet en Job en we zijn ervan overtuigd dat we je zullen blijven tegenkomen. Want zoals Rutger Kopland al eens dichtte: “Weggaan kun je beschrijven als een soort blijven. Niemand wacht, want je bent er nog. Niemand neemt afscheid, want je gaat niet weg.” En om de afkickverschijnselen tegen te gaan – jezelf niet langer wekelijks in de krantjes te zien – hebben we een klein cadeautje voor je.

De VOORZITTER: Zijn er nog anderen? Dan ga ik nu het woord geven aan de wethouders. We beginnen met wethouder Van Velzen.

Wethouder VAN VELZEN: Het waren 1460 fantastische dagen, zei ik gisteravond op het afscheidsdiner van ons college. Begonnen in 2006 met een bijzondere combinatie, u kent haar. Alle wethouders, en ook onze burgemeester Schneiders, kwamen oorspronkelijk uit de Haarlemse gemeenteraad. En in de historie van Haarlem een klein college, van 4 mannen en een vrouw, de laatste natuurlijk onze onvolprezen Hilde van der Molen. Hard en veel werken door alle wethouders en door de burgemeester, die wij van een flink takenpakket hadden voorzien. Zuinigheid met vlijt bouwt huizen als kastelen, luidt een Nederlands gezegde. Aan dat Haarlemse kasteel hebben wij met zijn allen, en dan bedoel ik ook de gemeenteraad en onze ambtenaren, fors gebouwd. Net als onze voorgangers overigens in de afgelopen eeuwen hebben gedaan. Ik vond het een zegen en een eer om 4 jaar voor onze Spaarnestad en de Haarlemmers te mogen werken en een stukje van de Haarlemse geschiedenis te kunnen invullen. Wij zijn maar een paar voorbijgangers, zeg ik weleens. We zijn gekozen om er even op te passen, de stad te koesteren en te bewaken en er kleine stukjes aan toe te voegen of plannen te realiseren. Maar een mens kan natuurlijk helemaal niets alleen. Samen met iedereen, alle Haarlemmers, instellingen en bedrijven, wijkraden, gemeenteraad, te veel om op te noemen: allemaal met passie en betrokkenheid. Anderen moeten maar oordelen over mijn afgelopen 4 jaar. Ik wil u een paar zaken noemen. Waar kijk je op terug, vragen veel mensen mij de afgelopen weken. Ik heb maar eens 5 heel verschillende dingen opgeschreven. Toen Radius door wanbeheer in elkaar klapte, kwam een aantal mensen in de knel te zitten. Werkloos, geen perspectief, kwaad, verongelikt, verdrietig, zelfs gefrustreerd. Ik ben er trots op dat we met hulp van anderen erin geslaagd zijn al die mensen op een of andere manier weer op de been te krijgen. 4 jaar een sluitende gemeentebegroting, overschotten op jaarrekeningen, ook die van 2009, goedkeurende accountantsverklaringen en een tevreden provincie. Hoewel ‘niet sexy’, zeg ik altijd maar, geeft het op orde hebben van de financiën rust, vertrouwen en stabiliteit. Haarlem Cultuur op de Kaart en als klapper: Haarlem Kunststad 2008. De Bakenesserkerk terug in de stad, jaren gesloten, een beetje verschimmeld en triest. Maar na deze zomer – u zult het zien – herrezen in volle glorie. En tot slot nummer 5: heel veel hardwerkende, kundige ambtenaren zonder wie een wethouder gewoon helemaal niets kan. Nu wil ik even langs mijn collega’s, allereerst om ze te bedanken voor hun collegialiteit en hun steun. Collegialiteit, en u hoorde het de burgemeester zeggen, was wat mij betreft het belangrijkste gen in dit college. Natuurlijk verschil van inzicht, verschil in politieke kleur, maar nooit persoonlijke vetes. Een kort schetsje voor drie heren en een dame. We beginnen natuurlijk bij Bernt Schneiders: open, eerlijk, toegankelijk, een kapitein op het Haarlemse schip. En net als bij Damiate: waar nood is, schroefde Bernt de zaag op de boeg, waarna we weer verder konden. Bernt zorgde voor een prima verhouding met onze industrie, het bedrijfsleven, belangenorganisaties zoals de Kamer van Koophandel, MKB en horeca. Bernt, jij hebt het wijkgericht werken met veel enthousiasme in Haarlem in de wijken gebracht. Voor mij ben je de kapitein op het Haarlemse schip en een burgemeester

waarmee Haarlem in zijn nopjes mag zijn. Eigenlijk moet je maar blijven tot aan je pensioen op je 68^e!

Maarten Divendal: werklust, productief, een slimme onderhandelaar, altijd een beetje overvragen – maar nooit rancuneus als hij het een keer niet kon winnen. Hij kon altijd de spanning breken met een goede grap of grol. Je hebt op bewonderenswaardige wijze een aantal moeilijke zaken opgelost. Je hebt de verhouding tussen de gemeente en het onderwijsveld in goede banen geleid en geharmoniseerd. Je kunt trots zijn op het huisvestingsplan. Je collegialiteit zal ik altijd bewaren. Ik wens je oprecht een mooie andere functie of baan waarvan ik zeker weet dat je daar een succes van zult maken. Maarten, het ga je goed.

Jan Nieuwenburg: gedegen, serieus, recht door zee, soms een beetje wollig: zeg gewoon maar wat je wilt. Voor mij is Jan een stuurman met een vaste koers: recht door zee. Kan het nieuwe college goed gebruiken. Jan, ook in dat nieuwe college wens ik jou een behouden vaart.

Hilde: een collega met een groot hart voor mensen die het moeilijk hebben. Of niet zo goed voor zichzelf kunnen zorgen. Heeft van een eenvrouws-SP-fractie de SP in Haarlem in het college gebracht. Voor mij was Hilde vaak een maatje: samen moeilijkheden overwinnen en problemen slechten. Toen Hilde haar eerste originele kunstwerk kocht, was ik buitengewoon trots op haar. Daarvoor had ze alleen maar posters aan de muur. Hilde, we zien elkaar terug in deze gemeenteraad, allebei als fractievoorzitter, maar wellicht in een verschillende rol. Van mijn kant echter – en ook van jouw kant, denk ik – blijft de wil om in die gemeenteraad samen te blijven werken aan een beter Haarlem. Tot slot, leden van de raad, wil ik besluiten met een woord van dank. Op 17 november 2009 werd ik 's morgens om elf uur in het Kennemer Gasthuis opgenomen. En om vier uur 's middags kregen we slecht nieuws.

De wereld voor mijn Jeanette en mijzelf stortte in: het werd zwart en heel donker. Weken van onderzoeken volgden, zoeken naar een primaire tumor en waar zaten die verdomde uitzaaiingen. Onzekerheid, angst en verdriet, maar toen gebeurde er wat. Het kwam wat aarzelend op gang, maar het werd een soort stroom. Sms'jes, kaarten, brieven, e-mails, ansichtkaarten, boeken, bloemstukken, cadeautjes, te veel om op te noemen en het kwam werkelijk overal vandaan. Vrienden, familie, raadsleden, ambtenaren, wijkraden, onbekende Haarlemmers en bekende Haarlemmers kwamen met reacties en steunbetuigingen. Meer dan 25 bloemstukken kwamen er: mijn ziekenhuiskamer én de gang leken wel een bloemenwinkel. Vandaag op deze plek, hier in deze raad, wil ik iedereen bedanken voor wat toen voor mij en Jeanette gedaan is. Een verhuisdoos vol met steun staat er bij ons. Nu knok ik me terug. De chemotherapie werkt en in het najaar weten we meer. Ik verheug mij op de terugkeer in de Haarlemse raad. Ik wens het nieuwe college heel veel collegialiteit en alle succes van de wereld. Ik verlaat mijn post met weemoed. Dank je wel voor het vertrouwen dat uw raad en de Haarlemmers mij de afgelopen 4 jaar hebben gegeven. Dank je wel.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Chris, het is niet gemakkelijk om na zo'n persoonlijk verhaal nog een verhaal te houden. Ik ben niet van plan het heel lang te maken, want ik blijf gewoon in uw midden als raadslid. Maar ook van mij een paar opmerkingen. Ik denk dat dit de meest bijzondere periode in mijn leven is geweest. Zoals de burgemeester al zei: ik kom op een andere manier van ver. Ik heb ooit een bijstandsuitkering gehad en heb dankzij de SP de kans en mogelijkheid gehad om me van raadslid te ontwikkelen tot wethouder. Laten we niet vergeten dat die man daar op de tribune, die kleine die ons heeft verlaten, Pieter Elbers, mij daar enorm in heeft opgevoed. Nog even zo op de valreep: dank je wel daarvoor. Chris, ik heb jou leren kennen als de man die, als we geld nodig hadden, 'nee' zei. En dan wisten we dat als we gingen vragen dat we je nodig hadden, omdat het echt moest gebeuren, je uiteindelijk altijd – en ik denk dat ik uit naam van ons allemaal spreek – met ons meedacht en dan kwam het er. Heel bijzonder. En jij spoorde

ons ook aan om te motiveren waarom we het nodig hadden. En je was een goede bewaker van de kas, al ben ik ervan overtuigd dat ik behoorlijk heb bijgedragen met mijn portefeuille aan die kas. Al die mensen die aan het werk zijn gegaan en zijn uitgestroomd uit de bijstand hebben ons immers veel geld opgeleverd. Ik mag hopen dat het volgende college daarop blijft inzetten. Chris, ik zal jou nooit vergeten. We blijven maatjes, maar we zitten straks natuurlijk wel aan de andere kant. Jij zit nog met je partij in het college en wij zitten in de oppositie. Dat is een andere rol. GroenLinks en D66 zullen dat snappen, hoop ik. Ik hoop dat ze het lang zullen snappen en niet al te snel zullen vergeten. Maarten, wij houden gewoon van tact. Van de zomer zitten we toevallig allebei op Vlieland; daar komen we elkaar tegen. Van jou herinner ik me, als jullie me lieten worstelen – want dat is ook gebeurd – en ik op een gegeven moment geen woorden meer had, want ik ben geen geweldige debater in het college geweest, dat jij mij altijd te hulp kwam. Dan kwam je sociale gezicht naar voren. Maar je liet me mijn woorden zelf kiezen en mij zelf de motivatie maken. Ik wil je toch bedanken dat je dat altijd gedaan hebt. Bernt, ik kom bij jou, want Jan blijft zitten en die komt dus als laatste. De sfeer in ons college: die gun ik het volgende college ook. Die was uniek. Ik ben in die vier jaar nooit met tegenzin naar het college gegaan. Omdat ik wist dat we het altijd scherp met elkaar hadden, maar ook heel gezellig. En de rondvraag duurde veel langer dan de agendapunten. We bespraken Haarlem altijd uitgebreid. Dat ga ik zeker missen. Sowieso ga ik het missen, maar die sfeer zal ik gaan missen. En Jan, ik vind jou ook heel erg gegroeid. Toen we net in het college zaten en jij naast me zat, spatte het zweet bij wijze van spreken alle kanten op. En dan duwde ik je en zei ik: “Rustig Jan, rustig.” Moederlijk. Maar uiteindelijk heb je het helemaal zelf geleerd. En op het moment dat je er genoeg van had, zei je altijd: “En hier laat ik het bij.” En op de een of andere manier pikte de hele raad dat ook: dan lieten we het erbij. Ik weet zeker dat ik je dat straks nog vaak zal horen zeggen. Of ik het er dan bij laat, is natuurlijk de vraag ... Dat gaan we zien. Ik wens het nieuwe college op een menselijke manier een goede tijd. Ik zal kritisch zijn en blijven; dat is mijn rol in de toekomst. Maar dit was een hele mooie periode in mijn leven. Dank u wel.

Wethouder NIEUWENBURG: Ik zal het kort houden, want ik blijf zitten. Nu is dat in mijn leven weleens gebeurd. Maar zo letterlijk moet u dat niet opvatten. Ik heb de afgelopen vier jaar met veel plezier het wethouderschap voor mijn partij, de PvdA, bekleed. En ik zal dat straks met volle overtuiging en enthousiasme blijven doen. Niet zonder daarbij naar de afgelopen vier jaar gekeken te hebben, waarin we als collega's buitengewoon sterk geopereerd hebben. Ik denk dat het altijd gaat om mensenwerk: het is een zeer intensieve baan waarbij je privé zeer veel opzij moet zetten. Maar wat je wel voor de stad doet. Als we de afgelopen vier jaar goed bekijken, dan denk ik dat het een heel geslaagde periode is. Met onze politieke achtergrond, maar ook met onze kennis en ervaring hebben we ons naar beste weten ingezet. Zeer collegiaal. De deur stond altijd open; we maakten met liefde voor onze stad Haarlem gebruik van elkaars kennis. Ik hoop dat ik dat straks kan doorzetten. Ik dank jullie daar heel hartelijk voor en wens jullie allen een goede toekomst, wel of niet in de raad. Maarten in het bijzonder: ik zal straks als het vertrouwen van de raad er is, mijn taak alleen voortzetten. Ik heb jou een zeer geweldige collega gevonden en heb veel van je geleerd. Dat geldt ook voor de andere collega's die ik in de raad zal blijven zien. Het werd nooit klef; dat moet ook. Chris zei het gisteren, Hilde ook. Er was altijd sprake van collegialiteit waarbij we elkaar in de waarde lieten, maar waarbij nooit het partijpolitieke de boventoon voerde. Er was sprake van gelijkwaardigheid. En dat heb ik ook in jou gewaardeerd. En op die manier denk ik dat het college uitstekend met elkaar kan functioneren. Desalniettemin: veel van je geleerd, hartelijk dank daarvoor en ik zie je vast nog vele keren. Bernt ten slotte. Je leiderschap van het college: dank daarvoor en ik hoop op een voortgezette samenwerking met veel plezier. Dank je wel.

Wethouder DIVENDAL: Voorzitter, leden van de raad, publiek: ik zal het niet heel lang maken. Ook al is het voor mij een heel ander afscheid dan voor mijn collega's. Met zes jaar wethouderschap en drie jaar raadslidmaatschap keer ik niet terug in de raad en neem ik afscheid van de Haarlemse politiek. In het verleden heb ik ook nog acht jaar in de Heemsteedse raad gezeten. Dus zoals het er nu naar uitziet, stop ik met het zijn van volksvertegenwoordiger en het wethouderschap. En wat de toekomst brengt: ik zou het echt niet weten op dit moment. Als ik zelf terugkijk naar die jaren, met name die laatste vier jaar, dan is er veel gezegd. Als ik een motto moet noemen ... zoals ik het heb ervaren is dat met veel liefde, lef en lol. En die liefde, lef en lol gelden niet alleen voor mijn eigen positie, maar ook voor de wijze waarop we met het college hebben geopereerd. Inderdaad: met zijn vieren, vijven met Bernt erbij, met liefde voor de stad. En ik denk dat dat het allerbelangrijkste is: we hebben ons nooit als wethouder van onze partij beschouwd en we hebben ons nooit als wethouder van de gemeenteraad beschouwd. Maar wel als een wethouder en een college voor de stad. We hebben dat geprobeerd te doen zoals Bernt zei: we hebben heel veel gerealiseerd. We hadden denk ik ook mazzel dat er ook in deze periode zo'n college nodig was dat het met elkaar kon doen. Er was hier een college nodig dat zoveel zou aanpakken. Er was veel achterstand op een aantal terreinen, er waren op een aantal terreinen ook problemen met groeperingen in de stad en er moest weer vertrouwen komen. Maar wij moesten aanpakken. En dit college had dat toevallig goed in huis. En we hebben het altijd samen gedaan met respect voor de geschiedenis van de stad. Maar we hebben geprobeerd het te doen met de inwoners, we hebben gezocht naar medestanders en mensen zich laten inzetten die gelukkig in deze stad wonen. We hebben het slagvaardig en met liefde voor de stad gedaan. Die slagvaardigheid heeft soms zijn keerzijde. We hebben veel willen doorpakken op dingen. Dat betekent ook dat je ergens voor gaat. Het betekent ook dat je niet bang bent voor weerstand. Bij de installatie van de nieuwe raad zei Bernt het ook: de grootste valkuil in de politiek is geen keuzes kunnen maken, het iedereen tevreden stellen. Uiteindelijk gebeurt er dan niets. Durven kiezen en 'nee' zeggen. Dat is nodig in deze stad. De keerzijde is dat alleen tegen mij alleen al drie moties van wantrouwen zijn ingediend. Maar tegen elke oppositie zeg ik dat het indienen van een motie van wantrouwen helemaal niet knap is. Een motie van wantrouwen indienen die wordt aangenomen: dat is pas een prestatie. Maar dat niet alleen: dode ratten aan de deur, doodsb bedreigingen, ik heb het allemaal gehad. Het hoort er kennelijk bij in deze maatschappij. Maar het zijn niet de dingen die zijn gaan overheersen: dat waren de leuke dingen. Dan kom je op het derde punt: kijken wat je ermee voor elkaar krijgt in de stad. Dat is de lol. Vanmorgen ben ik toevallig door vier heel aardige vrouwen op sleeptouw genomen. Wij zijn in een razend tempo de stad door gefietst langs allerlei projecten waarmee ik me intensief had beziggehouden. Het leuke daarvan was dat er mensen bij waren, uit de organisatie en uit de stad zelf, zodat ik om kwart over negen vanmorgen werd toegezongen door een rapper op het Stationsplein en tussendoor allerlei bewoners, middenstanders en ondernemers uit alle wijken tegenkwam. Het resultaat, als je daarvoor gaat, geeft plezier in deze baan. En ook de motivatie om die inzet te geven die van je gevraagd wordt. Het is op gebieden gebeurd, een van de mooiste projectjes – het lijkt klein, maar dat is rond de Scheepsmakersdijk. Het vergroten van de binnenstad, vanaf het Stationsplein tot aan de Hout, vanaf de Scheepsmakersdijk tot aan de Leidsevaart. Maar niet alleen in het centrum, maar ook in Delfwijk. Ik heb plezier gehad in het op de agenda zetten van dingen. Het grootste compliment dat ik van GroenLinks kreeg is dat duurzaamheid geen thema van GroenLinks meer is, maar van de hele stad. Dat is precies wat ik geprobeerd heb te doen: dat de inhoud het allerbelangrijkste is. Ik heb met zeer veel plezier gewerkt; onder meer aan het binnenhalen van geld voor de stad. Ik heb de optelsom niet gemaakt: het zijn echt vele tientallen miljoenen euro's. Maar het leukste kwam vrij recent: een extra bedrag van 3,6 miljoen voor het Stationsplein. Waarbij in de motivatie stond dat hiermee de extra

bijdrage voor de Noord/Zuidlijn werd teruggebracht van 16 naar 12,4 miljoen. Het is natuurlijk weer leuk om dat bedrag voor Haarlem binnen te slepen, in plaats van dat het aan de Noord/Zuidlijn wordt besteed. Maar ik heb het geld met minstens evenveel plezier ook weer uitgegeven. En niet zomaar om het uitgeven. Ik denk dat het hard nodig was: niet alleen bruggen en kademuren, allerlei fysieke zaken in de stad. Maar zeker ook de onderwijsgebouwen en al die sportvoorzieningen. Want dat doe je omdat het nodig is voor die groepen waarvoor je je wilt inzetten. Jongeren in de stad, niet alleen jongeren, maar mensen die iets met hun talenten willen doen. Ik denk dat dat in Haarlem altijd moet blijven gebeuren: geef mensen de kans met hun talenten in de weer te gaan. Ik wil ook de mensen in de stad op de eerste plaats bedanken. Iedereen met wie ik heb samengewerkt: het zijn heel veel mensen geweest. Het varieert van intensieve contacten per mail, in ontmoetingen en in gesprekken, tot ontmoetingen op straat met mensen van wie ik soms geen idee had wie het zijn of waar ze vandaan komen, maar die het nodig vinden mij te vertellen wat zij nodig vinden voor deze stad en wat ik zou moeten doen. Ik weet niet of ik dat altijd zal missen. Ik wil ook mijn eigen partij, de PvdA, bedanken. Ik vind het een eer om namens de PvdA vertegenwoordiger te zijn geweest. Helga heeft op een bepaalde manier ... mijn partij blijft me ook verrassen. Ook vanochtend al, toen we aan die toer begonnen. Op de fiets richting school hingen posters aan een bord: Maarten bedankt! Voor mensen die mij niet mogen: die hingen overal op oude verkiezingsborden en dergelijke. Maar ik wil de partij bedanken. Ik wil ook de raad bedanken; ik heb altijd genoten van het debat, ook in de commissies. Ik heb weleens gevonden dat het debat in de raad iets te veel was van het stadhuis en te weinig van de stad. En ik vind het moeilijk om dat te doorbreken, maar het is iets waar jullie met elkaar mee bezig zijn. Ik wil de medewerkers bedanken: ik heb met veel plezier met de ambtenaren van deze gemeente gewerkt. Ik vind dat wij mogen koesteren dat wij veel mensen hebben met allerlei kwaliteiten die zich daarvoor willen inzetten. Ik heb gisteren mijn collega's bedankt. Nu iets bijzonders voor Bernt en ik weet niet of dat aan mij of aan Bernt lag: als ik met Bernt uit zijn raam stond te kijken, dan hadden wij het over heel andere dingen ... Maar ik heb van jou, ook door de manier waarop je burgemeester bent en in de positie als locoburgemeester, veel geleerd. En dat is sowieso belangrijk in dit werk, maar dat heeft misschien ook met leeftijd te maken: dat je leert relativeren. Dat is echt nodig. Dat het overkomt bij mensen dat je te laconiek bent, daar kan ik niets aan doen. Als ik niet had kunnen relativeren, dan had ik het niet volgehouden. Ik wil ook tot slot niet relativeren, maar juist in het bijzonder Judith bedanken en Jet en Job, die alles wat ik deed ook heel leuk hebben gevonden. Die ook al mijn onhebbelijkheden erbij namen. En als laatste nog een relativerende opmerking. Het was mijn dochter Jet – mijn niet-wethouderschap houdt haar erg bezig – die de belangrijke vraag stelde: “Papa, ben je nu thuis op mijn verjaardag de hele dag?” En de tweede vraag was: “Papa, wat ga je nu met al je mooie pakken doen?”

De VOORZITER: Hartelijk dank allemaal. Nu is het tijd voor onze stadsdichteres, Sylvia Hubers, die een gedicht heeft geschreven dat ongetwijfeld van toepassing is op deze bijeenkomst. Waarbij we afscheid nemen van het oude college. Daarna zullen we pauzeren.

SYLVIA HUBERS:

Natuurlijk lof, alleen maar lof
Haarlem heeft met dit college vier jaar lang geboft
Er zijn natuurlijk van die dingen waarvan je zegt
Maar wie het beter had gedaan
Die moge de eerste baksteen werpen
Kom maar op, en blijf bedenken

29 april 2010

26

dat wethouders verschrikkelijk hard werken
Ja, werken, raken zij nou nooit eens uitgeteld?
Of moedeloos, omdat het altijd negatief is wanneer een burger eens iets zegt?
Of kriegel van de oppositie, altijd in verzet?
Dat moet de liefde zijn
Ja, die
Een kar trekken met zware Haarlemse bloemen
en bakken vol Haarlemse problemen
En dat doen voor de mensen,
voor de Haarlemse mensen,
de kar trekken, voor hen.

De VOORZITTER: Dan gaan we nu pauzeren. Ik zou de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven willen vragen het werk te doen. Om vijf over tien gaan we verder, de vergadering is geschorst.

Schorsing

12. BESPREKING COALITIEAKKOORD 'HET OOG OP MORGEN' EN VOORDRACHT WETHOUDERS (2010/944441)

De VOORZITTER: Dames en heren, de bodes gaan nu rond om de stembiljetten op te halen, zodat we straks de uitslag bekend kunnen maken om te zien of de nieuwe wethouders daadwerkelijk gekozen zijn. Daar hebben we goede hoop op. Ik heropen de vergadering. Ik wil een afspraak maken over de wijze van behandelen. Ik stel voor dat de raadsleden met elkaar over het eigen coalitieakkoord spreken en dat er vervolgens tijd is voor het nieuwe college. We hebben afgesproken dat ik als voorzitter van het nieuwe college twee minuten iets zal vertellen over wat de plannen van het college zijn. Vervolgens komen de individuele wethouders hier aan tafel zitten en zullen zij vanuit hun politieke achtergrond enige statements geven over de wijze waarop zij de komende tijd willen gaan werken. Als we dat hebben afgerond, dan gaan we over tot onderzoek van de geloofsbrieven en de stemming.

De heer SNOEK: We hebben als fractie gevraagd de wethouders zich eerst te laten presenteren alvorens we zouden stemmen; daar is gehoor aan gegeven en daar zijn we blij mee. Ik zou dus even willen wachten met het ophalen van de stembiljetten.

De VOORZITTER: Ik begrijp het wel. Weet u wat: we zetten die stembus daar even neer. Het is weer gebruikelijk hier dat we hier om een uur of elf naar huis gaan en dat wil ik er wel in houden. We gaan eerst al het andere doen en daarna stemmen; dan is het ook formeel op orde. Aan de orde is het coalitieakkoord 'Het oog op morgen'. Wie mag ik het woord geven?

Mevrouw VAN ZETTEN: D66 is blij dat het is gelukt, want vanzelfsprekend is dat niet. Wij zijn hier de grootste partij en dat betekent niet meer lekker hangen in de oppositie en loeren op een scoringskans. D66 is nu ook de leidende partij en dat vergt een tol. Veel werk en nieuwe verantwoordelijkheden. Direct merkbaar aan een extra fikse telefoonrekening. Maar vooral: Fedde Reeskamp is er vandaag nog niet bij en dat spijt ons zeer. Samenwerken met andere partijen aan een plan voor de stad is wel de mooiste kant van onze nieuwe positie. De onderhandelingen onder leiding van Paul de Winter zijn over het algemeen prima verlopen: bedankt Paul. Want wij weten hoe vaak je van Bergen heen en weer moest rijden. Ook wil ik de ambtenaren die ons in het proces hebben ondersteund heel erg hartelijk danken. Want dan blijkt pas de kracht van een organisatie. Hetzelfde geldt voor alle leden die deelnamen aan de werkgroepen. Wij gaan er samen met onze coalitievrienden wat van maken de komende vier jaar. En wat ons betreft, straalt de lenteboodschap af van dit akkoord. En de foto op de kaft, genomen van de prachtige

stadskweektuin, is wat ons betreft symbolisch. Kijkt u er nog maar eens naar. Ook de kleuren passen helemaal bij de nieuwe coalitie. De belangrijkste uitgangspunten voor D66 waren: geen kortetermijndenken, rekening houden met volgende generaties, een bescheiden overheid, geen zaken beloven die we niet kunnen waarmaken, mensen betrekken, niet 'wij weten wel wat goed voor u is' en een andere blik op welzijn. De taak van de overheid is beperkt en mensen kunnen zelf heel veel; dat is het uitgangspunt van D66. Onderwijs en economie, groen in en om de stad, een grens aan de verdichting, de financiën op orde, dus ook bezuinigen. Wat vindt u van deze punten terug in 'Het oog op morgen'? Ja, wij gaan bezuinigen. Geen gemakkelijke boodschap, maar wel een belangrijk punt uit ons verkiezingsprogramma 'Met oog op de toekomst'. Want de schuld van Haarlem is gewoon te hoog. Wij gaan ook direct een start maken met het aflossen van de vaste schuld. Want daar is wat ons betreft ook direct winst te behalen: het bespaart rente. De helft van de meevallers gaat naar de aflossing van de schuld. De andere helft is bestemd voor nieuw beleid en het verlagen van de ombuigingsopgave. De bezuinigingen komen ook van het Rijk. Voorgestelde ombuigingen moeten de kortingen opvangen. Ja, de woonlasten gaan stijgen. Niet fijn voor de mensen, want eerst zou wat ons betreft de overheid haar zaken op orde moeten hebben. Maar wij willen ook sociaal beleid en het inlopen van achterstallig onderhoud continueren. De afspraak is dat de lasten rond het gemiddelde blijven van de lasten die andere steden van hun burgers vragen. D66 vindt zaken als goed onderwijs, groen, monumenten, cultuur en sport, bereikbaarheid, participerende burgers en goed bestuur essentieel voor een bloeiende economie van Haarlem. Wij denken dat de afspraken in dit akkoord aan genoemde zaken bijdragen. De afspraken doen ook recht aan ons eigen verkiezingsprogramma. Wij zijn ook blij met de jongens in het nieuwe college. De vrouwen zitten in de raad en daar gebeurt het per slot van rekening. En ik wil eindigen: ik ben blij en trots op de wethouders die D66 gaat leveren. Ewout Cassée en Jack van der Hoek. Wij hopen dat zij de ballotage, voorgesteld door het CDA, moeiteloos kunnen doorstaan.

Mevrouw HOFFMANS: GroenLinks is best trots op dit coalitieakkoord. Het is een akkoord waarin we het goede behouden, maar waarin we ook sterk een eigen accent leggen. GroenLinks is met 3 pijlers de verkiezingen ingegaan: duurzaam, groen en sociaal. En ik wil die op die 3 onderdelen ingaan. Wat betreft duurzaamheid: het coalitieakkoord ademt duurzaamheid uit. Van sommige niet-GroenLinksers kreeg ik te horen dat het woord er wel erg vaak in staat en dat beschouw ik dan maar als een compliment. Maar ik realiseer me heel goed dat we de belofte nu ook moeten verzilveren. Met name voor duurzaamheid geldt dat je eerst moet investeren om op langere termijn te verdienen. En dan heb ik het niet alleen over geld, maar ook over maatschappelijk rendement. Gelukkig mag onze eigen wethouder dit verder gaan invullen. Ik heb er alle vertrouwen in dat hij dat goed gaat doen. Maar we leggen de lat wel hoog; dat weet hij ook. Wat betreft het groen – en dat is net al door de heer Schneiders en mevrouw Van Zetten gezegd – hebben we in het coalitieakkoord een kanteling bereikt in hoe we in Haarlem omgaan met groen en verdichting. In dit coalitieakkoord gaat de ruimtelijke kwaliteit boven verdichting. We gaan de bestaande woningbouwopgave afmaken, zonder verder het groen te offeren. En we gaan groen toevoegen aan de wijken. Gebiedsvisies gaan voortaan uit van minimaal 45 m² groen per woning. En daar ben ik heel trots op. Naar ons idee doen we hiermee ook recht aan de verdichtingsdiscussie die GroenLinks vorig jaar heeft opgeworpen en die in de stad met veel instemming werd ontvangen. Dan wat betreft het sociale aspect: voor GroenLinks was het heel belangrijk – ook gezien de enorme bezuinigingstaakstelling – het sociale beleid op peil te houden. Ik ben blij dat in dit akkoord de minima worden ontzien, dat er werk wordt gemaakt van werk en dat er bij onderwijs wordt ingezet op diversiteit en op emancipatie, wat heel belangrijke voorwaarden zijn om mensen in hun kracht aan te spreken. Ik ben ook trots op de kanteling die we voornemens zijn in de Wmo teweeg te gaan brengen, waarbij we echt vraaggericht gaan werken en individuele oplossingen gaan zoeken, waarbij we uitgaan

van de situatie van mensen, waarbij we creatief moeten zijn om mensen van dienst te kunnen zijn en waarbij we ons systeem inrichten rondom de klant en niet meer rondom ons eigen aanbod. Dat is overigens gemakkelijker gezegd dan gedaan, maar het is wel waar wij het college op gaan aanspreken de komende periode. Prachtige voornemens wat mij betreft, die we moeten gaan realiseren in een tijd dat er stevig bezuinigd moet gaan worden. We moeten dus dingen realiseren door keuzes te maken, door prioriteiten te stellen en door verschuivingen te realiseren binnen de begroting. En dat zal niet altijd gemakkelijk zijn: daarover maak ik me geen illusies. Maar we kunnen Haarlem ook niet op slot zetten en we moeten investeren in de lange termijn. We moeten oppassen dat we niet penny wise, pound foolish zijn: soms moet je investeren om later terug te verdienen. Het is nu aan dit college om dit te gaan uitwerken. Namens ons Rob van Doorn: ik heb heel veel vertrouwen in hem en ik wens hem heel veel succes. Dank u wel.

Mevrouw LANGENACKER: Ik begin met een kort gedicht, uit 'De ballade van de eendagsvlieg':

"Het was nog vroeg, een dag in mei
De zon stond glurend op
Met tere stralen warmde zij
de Westertorentop
De stad gehuld in nachtgewaad
Keek naar de oude toren
Die zei dat in de dageraad de lente was geboren
Deze stem, zo diep en zacht
Die hoorde ook Babet,
Een eendagsvlieg die rond middernacht
op aarde was gezet."

Ja, aan de ene kant een lenteboodschap; mevrouw Van Zetten refereerde al aan de foto die op het coalitieakkoord staat. Aan de andere kant ook even gericht op die eendagsvlieg; de politiek wordt weleens verweten in de waan van de dag te leven en zich te richten om te scoren op vandaag. Wij zijn van mening dat dit coalitieakkoord juist het oog heeft op de toekomst, de blik op morgen. En wij vinden het belangrijk dat we niet wegelopen van onze uitdagingen, maar ook bedreigingen die naar Haarlem toe komen niet uit de weg gaan. Wij vinden dat het akkoord hier recht aan doet. Over die eendagsvlieg: een kwaliteit daarvan is dat je met veel aandacht kijkt naar wat je omringt en wat je hebt, omdat je weet dat het er morgen niet meer is. Ik denk dat het ook een kwaliteit van ons coalitieakkoord is, dat we goed met elkaar hebben gekeken naar wat we al hadden. Wat we de afgelopen vier jaar hebben neergezet en wat hier vanavond aan de orde is geweest. Dat we een mooie stad hebben, een stad waar we veel van houden. Waar we de afgelopen vier jaar veel in hebben geïnvesteerd. En dat behouden we hier in dit coalitieakkoord. We vinden ook een compliment op zijn plaats aan het vorige college, maar ook aan de burgemeester die dat zo goed heeft geleid. Wij hopen dat wij als nieuwe coalitie in staat zijn op die basis van de afgelopen vier jaar verder te borduren. Maar dan kijkend naar dit nieuwe akkoord: wat is er nieuw aan? Wat ons betreft is er genoeg nieuw. We hebben in de periode rondom de campagne juist laten zien waar wij voor stonden als PvdA en waar we voor staan. Dat is goed en duidelijk in het akkoord terechtgekomen. Dat betekent dat we ons steeds hebben ingezet in de campagne voor de werkgelegenheid in onze stad. Juist tijdens de economische crisis, ook op momenten dat Haarlem het nog goed doet op het gebied van werkgelegenheid en weinig werkloosheid kent, moeten we zorgen dat de werkgelegenheid de komende periode ook in stand blijft. Dat betekent dat we zeggen dat onze wethouder van Sociale Zaken zal zorgen dat mensen die nu aan de kant staan ook weer zo snel mogelijk aan het werk komen en dat mensen die werkloos dreigen te raken zo snel mogelijk weer aan het werk gaan. Dat we zeggen dat we investeren in de economie zolang dat kan. Tot 2012 willen we de projecten die we al doen, blijven doen. We willen het achterstallig onderhoud dat de afgelopen jaren is ingezet, blijven doen. En

we willen blijven investeren in onze stad: mensen aan het werk houden. We zeggen dat we willen kijken of we de ondernemers zoveel mogelijk een hart onder de riem kunnen steken. Door deregulering te bekijken: waar kun je bedrijven tegemoetkomen. Dat zit er allemaal in. Een ander onderwerp: de sociale voorzieningen. Wij hebben als PvdA altijd gezegd dat we de sociale voorzieningen voor de mensen die het het moeilijkst hebben in de stad in stand willen houden. En dat betekent dat we natuurlijk die boodschap duidelijk in het akkoord hebben staan, maar dat we aan de andere kant ook in de discussie die we als nieuwe coalitiepartners met elkaar gevoerd hebben als PvdA steeds hebben gezegd dat we de bezuinigingen op de minima zoveel mogelijk willen voorkomen. We hebben gezorgd dat die niet in dit pakket zitten, omdat wij vinden dat die mensen die het het hardst nodig hebben gespaard moeten blijven van bezuinigingen. Dan hebben we het gehad over de leefbaarheid; daar gaat het de PvdA altijd om. Het betekent dat we er als coalitie voor kiezen het onderhoud van de stad op peil te houden en daarin te blijven investeren. Wij vinden dat als de kwaliteit van de stad goed is, mensen het ook prettig hebben. Dat mensen prettig wonen, is van belang. Dat betekent dat we blijven investeren in het schoonhouden van de stad en dat we ervoor willen zorgen dat mensen het prettig hebben in de stad. Duurzaamheid: GroenLinks had het er al over. Dit coalitieakkoord staat vol met duurzaamheid. Juist ook omdat wij als PvdA dat de afgelopen vier jaar met andere partijen hebben ingezet op Haarlem Klimaatneutraal en dat beleid willen we de komende jaren voortzetten en doorzetten. En we hebben gezegd dat je daar niet op moet bezuinigen, sterker nog: je moet kijken hoe je het kunt combineren met aspecten die je als coalitie belangrijk vindt. Wij hebben gezegd: werk is voor ons ontzettend belangrijk en het betekent dat je ook op het gebied van duurzaamheid kunt kijken hoe je de komende vier jaar het zo slim kunt inzetten dat je daar de werkgelegenheid mee bevordert. Bijvoorbeeld door middel van groene banen: zonnepanelen laten plaatsen door mensen die nu aan de kant staan. Als laatste onderdeel en dat is een onderdeel – ik hoorde Maarten Divendal al zeggen dat geld binnenhalen leuk is, maar geld uitgeven ook. Aan de dingen die je belangrijk vindt in deze stad en zo staan wij daar als PvdA in. Maar wij zijn ook realistisch. We hebben in deze coalitie gezien dat er bezuinigingen vanuit het Rijk naar ons toe komen en dat we daar op een goede manier mee moeten omgaan. Dus het pakket dat er nu ligt, is niet leuk. Daar staan wij als PvdA – en ook de andere partijen – niet om te springen. Maar het komt op je af. En je moet er wat mee. Wij hebben in ieder geval gekeken hoe we dat zo eerlijk mogelijk kunnen verdelen. En wat ons betreft, betekent dat als je wat vraagt aan de stad, je ook kijkt naar je eigen organisatie; hoe die efficiënter en beter kan en je daarmee ook bezuinigt. En dat je inderdaad kijkt hoe je die inkomsten kunt vergroten. Dat zijn de drie onderdelen waarvan wij hebben gezegd dat je die eerlijk moet verdelen. Dat betekent dat we daarnaast nog steeds zeggen dat we aan de schuldpositie moeten werken, maar we vinden het ook belangrijk gezien alle ambities dat we blijven investeren in nieuw beleid. En ook dat zit erin. Ik ga afronden, voorzitter. Dit document is geen eendagsvlieg, maar een mooi document waar wij trots op zijn en waarvan we blij zijn dat we daar onderdeel van uitmaken. We hebben bovendien een goede wethouder, Jan Nieuwenburg, die net al even genoemd werd. Die zich de afgelopen vier jaar al heel goed heeft ingezet en die dit nieuwe college de ervaring kan meegeven van de vorige periode. Hij kan zich, met zijn expertise die wij als PvdA belangrijk vinden, ook inzetten in de komende periode. Ik wil iedereen van de coalitie bedanken voor de samenwerking om dit document tot stand te brengen. Ik wil ook de ambtenaren die daaraan hebben bijgedragen en meneer De Winter als technisch voorzitter bedanken. En ik hoop er een mooie tijd van te maken.

De heer VAN VELZEN: Vandaag in een nieuwe rol: fractievoorzitter van de coalitiepartij VVD. Allereerst dank aan mijn eigen fractie dat ze me deze positie toevertrouwt. De VVD heeft de coalitieonderhandelingen als positief en soms zelfs als zeer positief ervaren. Er moesten lastige keuzes gemaakt worden, er waren hobbels, maar het was gewoon mensenwerk. In de ogen van de VVD ligt er een werkbaar en goed

akkoord dat bijvoorbeeld zwakkeren in onze stad blijft beschermen en ondersteunen en dat menen wij serieus. In het kader van de rijksfinanciën was het voor de VVD onontkoombaar om in dit coalitieakkoord de gemeentelijke financiën voor de komende acht jaar goed in beeld te krijgen. De VVD wil, net als de andere partijen, de Haarlemmers niet met wollige teksten in het onzekere laten en geen beloftes doen die we niet kunnen waarmaken. Wij van de VVD zullen er alles aan doen om dit akkoord tot een succes te maken, wat overigens inhoudt dat wij van tijd tot tijd best kritisch zullen en moeten zijn. En daar waar wij denken dat er bijgestuurd moet worden, zullen wij met voorstellen komen. Serieuze voorstellen van de oppositie zullen wij altijd positief aanvaarden en in overleg met onze coalitiegenoten zelfs wel een keer steunen. Hebt u een goed idee: vertel het ons en u bent het meteen kwijt. Behalve onze eigen wethouder, steunen wij de benoeming van alle door de partijen voorgedragen wethouders. En wij stemmen straks dan ook in met hun benoeming. Vanaf deze plaats nog het volgende. Je bent geen wethouder omdat het op je bordje of op je pet staat. Je bent wethouder omdat je kennis van zaken hebt, de raad als medestander en niet als tegenstander beschouwt, omdat je passie hebt voor de stad en passie voor de inwoners. En vooral omdat je beseft dat het wethouderschap niet voor de eigen glorie of carrière is, maar voor Haarlem en de Haarlemmers. Heren, dompel u dus in de stad, doe er uw boodschappen, ga naar de wijken, bezoek theaters en musea, hoor wat mensen ervan vinden en wat ze willen. Met andere woorden: zuig de stad op als een spons. Ga moeilijke keuzes niet uit de weg en als er kritiek op komt: schiet niet in de verdediging. Stuur geen ambtenaar om uw besluit uit te leggen, maar ga zelf. Verschuil u niet achter regeltjes en wetten, dompel u niet in een collectief en wijs niet met uw vinger naar anderen. En ik kan dat zeggen tegen dit college: wees een vent! Omdat de VVD er op voorhand van uitgaat dat u allen als wethouder benoemd zult worden, wil de VVD na uw benoeming van deze voorzitter graag nog vijf minuten en hulp van onze hoofdbode. Dank u wel.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Dit wordt dan het eerste wat minder enthousiaste verhaal, maar dat had u natuurlijk wel verwacht. Laat ik beginnen met te zeggen dat ik heel even wil terugkomen op het feit dat de SP niet in deze coalitie zit. Ik kan het niet laten en daarna zal ik er niets meer over zeggen. Ons is inmiddels wel duidelijk waar het aan heeft gelegen: we hebben begrepen dat het de fractie van GroenLinks is geweest die ons er niet bij wilde hebben. Wij hebben van mensen die betrokken waren bij de onderhandelingen, begrepen dat het zo is. En wij gaan er dus van uit dat het een feit is. Verder wil ik iets zeggen ...

Mevrouw HOFFMANS: Mag ik nu even iets zeggen? Los van de vraag of uw perceptie over hoe het gegaan is, klopt, want ik ben ook wel benieuwd van wie u die informatie hebt: ik was er ook bij. Dus ik weet hoe het gegaan is. Maar dan nog: vier jaar geleden hadden de SP, de PvdA en GroenLinks samen 22 zetels; dat waren er drie meer dan nu. De SP heeft er destijds voor gekozen om met de VVD een college te vormen en niet met GroenLinks. Ik heb Pieter Elbers de afgelopen vier jaar tot vervelens toe horen praten over zijn vrienden van de VVD. Wat u nu zegt, riekt dus zacht gezegd naar de pot die de ketel verwijt dat die zwart is. En u klinkt nu als een slechte verliezer.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Nee hoor, ik voel me thuis op deze plek. Maar ik wil even in herinnering brengen – en de heer Mulder weet dat nog, op een zebrapad voor de sociale dienst – dat wij gevraagd hebben ...

Mevrouw HOFFMANS: Wilt u dit echt gaan doen?

Mevrouw VAN DER MOLEN: U gaat erop in – ik moet het toch nog even gezegd even. Ik zal u in herinnering brengen dat wij tot 2 keer toe 4 jaar geleden aan GroenLinks gevraagd hebben om met de PvdA dat college te vormen. En dat zijn gewoon de feiten, en wat mij betreft ben ik er nu mee klaar. Wat ik jammer vind, is dat een aantal partijen vrouwenemancipatie zo hoog in het vaandel hebben, maar dat daar een college zit met allemaal witte mannen. Er zit niet eens een allochtone man bij – dan had je nog kunnen zeggen dat er iets van diversiteit was. Ik vind dat een gemiste kans. Er zitten daar

allemaal waanzinnig goed opgeleide en capabele mensen binnen D66 van vrouwelijke afkomst. Ook binnen de PvdA en GroenLinks zie ik die. Ik vind het een gemiste kans dat er niet een vrouw in het college zit. Goed. Dan nu het coalitieakkoord 'Met het oog op morgen'. Ik heb het een paar keer doorgelezen. Ik kan niet overal inhoudelijk op ingaan. Er staat veel in, maar natuurlijk zijn de laatste 2 hoofdstukken van dit coalitieakkoord verreweg het allerbelangrijkste, namelijk de bezuinigingen van de komende 8 jaar van 35 miljoen. Ik vind het een doemscenario. Ik heb een maandje geleden een kandidaat-wethouder horen zeggen: 35 miljoen, wat is dat in 8 jaar? Dat vond ik een merkwaardige manier om ernaar te kijken. En ik wil u even een paar feiten vertellen die net bekend zijn. Het CPB verwacht tot 2015 een gemiddelde groei van 1,75%. Dat is 0,75% meer dan waar u rekening mee houdt en het dubbele van wat u in het coalitieakkoord hebt opgenomen. Volgens het CBS zal het tekort bij ongewijzigd beleid van het Rijk in 2015 2,9% zijn en dat is nog binnen de Europese norm van 3%. Ik wil het maar even zeggen. Maar nu die 35 miljoen – wanneer is dat ontstaan? Op het eerste moment dat er geluiden uit Den Haag kwamen dat er 35 miljard bezuinigd zou worden. Dat getal 35 is zich op een of andere manier gaan vastzetten bij de VVD en D66 en wat zien wij nu: we gaan 35 miljoen bezuinigen, terwijl het waarschijnlijk realistischer is om uit te gaan van een scenario van tussen 10 en 15 miljoen verplicht. En dan hangt het er helemaal vanaf, als de verkiezingen op 9 juni geweest zijn, wie er uiteindelijk aan het roer komt te staan en wat de uiteindelijke bezuinigingen zullen zijn. Wij van de SP schatten in dat tot 2015 tussen de 10 en 15 miljoen bezuinigd moet worden. De burgers van Haarlem en het hele land zullen door rijksbezuinigingen die niet in het Gemeentefonds verdisconteerd worden sowieso al geraakt worden in hun portemonnee; huurtoeslag, eigen bijdrage ziektekosten en AWBZ-voorzieningen die wegvallen. En dan heb ik het nog niet eens over dingen die erbij komen in de Wmo. Voorstellen om de eerste 6 maanden zelf te betalen. En wij gaan de lasten van de burgers in Haarlem daarbovenop nog eens extra verhogen. Natuurlijk moet er worden afgelost op de gemeenteschuld, maar niet met deze omvang in een tijd dat de economie er belabberd voor staat. Dan ga je investeren. Wat mevrouw Hoffmans al zei; ik zie weinig ruimte in dit coalitieakkoord. Ook om de werkgelegenheid te stimuleren en zoveel mogelijk mensen aan het werk te houden. En op het moment dat de rente stijgt en het inderdaad een groter probleem wordt, kan je iets achter de hand en in de kast hebben. Maar ik vind de absurde bezuinigingen van 35 miljoen in 18 jaar uitermate voorbarig.

Mevrouw LANGENACKER: Ik wil daar iets over zeggen, mevrouw Van der Molen. Ten eerste geeft u aan dat wij die bezuinigingen voor 2012 gaan doorvoeren. Wij hebben juist, net als u, gezegd dat je het komende jaar als overheid moet blijven investeren. Omdat je daarmee die economie op gang houdt. We gaan pas bezuinigen vanaf 2012. Het andere is dat wij onze ogen niet sluiten voor het moment dat de bezuinigingen die van het Rijk komen minder zullen zijn dan verwacht. Wij hebben ook gezegd dat 2012 een peilmoment is waarop we de groei bepalen: is die 1% of is die hoger? En waarop we bepalen of die bezuinigingen waar we nu van uitgaan ook op ons afkomen. En als die minder worden, zullen we dat aanpassen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ja, 25% gaat volgens mij naar het verzachten van de bezuinigingen, 50% gaat naar aflossen van de schuld en 25% is voor nieuw beleid.

De heer VAN VELZEN: Nee, mevrouw Van der Molen, dat is het overschot op de jaarrekening. Wat mevrouw Langenacker bedoelt, is dat er 35 miljoen in 2018 ingevuld is tot het bedrag van 26. U noemt zelf bedragen tussen de 10 en 15 miljoen tot 2015. Als u die 26 door 2 deelt, dan komt u ...

Mevrouw VAN DER MOLEN: Het wordt steeds lager ...

De heer VAN VELZEN: Nee, het wordt niet steeds lager. Ik zal de volgende keer een rekenmachientje meenemen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Hoef niet, hoeft niet. Ik heb heel goed gevolgd wat er in Den Haag door politieke partijen gezegd wordt.

Mevrouw HOFFMANS: Maar u hebt het coalitieakkoord niet goed gelezen. Dat is wat meneer Van Velzen bedoelt. Want op het moment dat blijkt dat we niet die 35 miljoen hoeven bezuinigen, maar bij wijze van spreken die 26 miljoen, dan gaan we die andere 9 miljoen natuurlijk niet bezuinigen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Volgens mij hebt u het ook niet goed gelezen.

Mevrouw HOFFMANS: Zeker wel. En dat is ook wat mevrouw Langenacker u net probeerde uit te leggen en meneer Van Velzen ook.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Het staat gewoon letterlijk in het coalitieakkoord: meevallers. En nu hoor ik dat het meevallers van de jaarrekening zijn.

Mevrouw HOFFMANS: Dat gaat dus niet om die verminderde bezuinigingstaakstelling; dat zijn meevallers op de jaarrekening.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Maar dan is mijn vraag aan de coalitie: stel dat het bedrag van 26 miljoen, dat al gedaald is naar 17 miljoen, tot 2015 en waarschijnlijk nog verder gaat dalen. Stel dat de PvdA aan het roer komt, wat niet geheel ondenkbaar is. Dan gaat het nog veel verder omlaag.

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter, mag ik even iets zeggen tegen mevrouw Van der Molen? Want u schetst een doemscenario.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Nee, u schetst een doemscenario.

Mevrouw VAN ZETTEN: Nou, u vindt ons beleid een doemscenario. U kijkt ook naar Den Haag en u weet ook dat zelfs de SP problemen ziet en dat er bezuinigd moet worden.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ja, natuurlijk, maar niet zoveel als D66 en de VVD voorstellen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Maar mevrouw Van der Molen, als u op dit moment het nieuws volgt en de kranten leest en ook even in de toekomst wilt kijken, ziet u in Europa grote problemen opduiken. En dan zult u begrijpen dat wij vooruitdenkend rekening houden met allerlei scenario's en ook uit kunnen gaan van het slechtste. En dan mag u toch blij zijn als SP dat de coalitie van nu daar rekening mee houdt en zorgt dat de zaken op orde komen. Want u weet ook wel: het is geen vreemde gedachte dat de rente gaat stijgen. Gezien de toestand in Griekenland en Zuid-Europa zal dat de komende jaren gebeuren. Op dit moment beslissen wij om af te lossen op de vaste schuld, omdat dat ons onafhankelijker maakt van de geldmarkt; dat moet u toch als positief kunnen beschouwen?

Mevrouw VAN DER MOLEN: Nee, dat doe ik zeker niet. Want u loopt vooruit op zaken die nog niet spelen. Ik heb nergens in dit coalitieakkoord kunnen zien dat het bedrag van 35 miljoen indicatief is. U gaat er nu al van uit en u kunt bijsturen op het moment dat het nodig is. En ik vind dat u vooruitloopt met een bedrag dat wellicht totaal niet nodig is. Uw uitgangspunten qua cijfers kloppen ook al niet: het is niet 1% maar 1,75%

economische groei. Een ander argument dat voor ons belangrijk is, is dat de burger niet alleen door de gemeente met lastenverhoging geconfronteerd wordt, maar ook door het Rijk en wellicht ook door de waterschappen en de provincie. En als je dat bij elkaar optelt, denk ik dat het belangrijk is. En dan zeggen GroenLinks en de PvdA dat zij niet zullen bezuinigen op de minima. En dan vraag ik aan u: als blijkt dat er een overschrijding op de bijzondere bijstand komt, vult u dat dan aan? Want het aantal mensen dat armer wordt, wordt steeds groter. Het aantal mensen dat een beroep doet op schuldhelpverlening wordt steeds groter. En ik ben bang dat er gekozen zal worden voor budgetten die niet omhoog gaan, terwijl de nood van de mensen steeds groter wordt.

Mevrouw HOFFMANS: Als dat zo is, mevrouw Van der Molen, dan mag u ons de oren wassen, want dan hebben wij ons niet gehouden aan ons eigen akkoord. Daar nodig ik u bij dezen toe uit.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Dit is een coalitieakkoord, waar het straks om gaat is de Kadernota. Dat zijn de belangrijke momenten. Maar ik wil nog een paar dingen zeggen. Personeelsreductie met 100 fte. Ik heb nog niet zo lang geleden de heer Van Velzen zelf horen zeggen dat het eigenlijk niet meer kan. Sommige afdelingen kraken in hun voegen

in deze organisatie. Zelfs mevrouw Jorritsma, voorzitter van de VNG, heeft heel duidelijk gezegd dat daar gewoon niets meer te halen is. Wat ik zou willen weten van de coalitiepartijen: welke taken gaan we afstoten? Mijn vraag is: gaan wij alles aan de markt overlaten? Dat wordt alleen maar duurder, uiteindelijk blijkt dat ook wel. Dus ik vind het verminderen van personeel ... terwijl er alleen maar taken bijkomen: de AWBZ komt naar de gemeente, jeugdzorg komt naar de gemeente toe, men denkt erover het UWV af te schaffen en naar de gemeente te brengen en er komen steeds meer taken. Dan is mijn vraag: moet dat binnen de personeelsformatie met die 100 fte minder? Of wordt er ook personeel bijgeleverd op het moment dat er extra taken bijkomen.

De heer VAN VELZEN: Extra taken die van het Rijk komen en die wij moeten of willen uitvoeren en waarvoor mensen nodig zijn: dat lijkt me zo helder als glas.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Dat staat nu in de notulen; dat is mooi.

De heer VAN VELZEN: U refereert aan uitspraken van mij; dat vind ik hartstikke spannend. Maar als het Rijk taken gaat overhevelen en daar de portemonnee niet bij trekt, wordt het lastig.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Dat is het grote punt, want dat doet het Rijk. Het Rijk doet er altijd minder bij.

De heer VAN VELZEN: Dan sturen wij die taken terug.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Dat hebben wij nog nooit gedaan, meneer Van Velzen, ook de afgelopen vier jaar niet. En verder staan er bezuinigingen van verbonden partijen. Ik maak me grote zorgen over de veiligheidsregio. U weet zelf dat er nu al immense tekorten zijn. Ik vind het bedrag van 2,8 miljoen uit de lucht gegrepen. We hebben het over de veiligheid van de stad en het brandweerpersoneel en 2,8 miljoen, met het tekort dat er nu is – ik zal het bedrag niet noemen, maar het is enorm – is niet haalbaar. En dan hebben we de bezuinigingen op de subsidies. Ik lees het programma en ben er absoluut voor om mensen in hun kracht te zetten; dat is ook de reden waarom de uitstroom uit de bijstand zo gestimuleerd is. Maar voor een dubbeltje op de eerste rang, alles eerst in je omgeving zoeken, mensen durven absoluut niet meer ...

Mevrouw HOFFMANS: Waar hebt u dat dan gelezen?

Mevrouw VAN DER MOLEN: Dat is mijn vertaling daarvan. Het staat er echt in en ik ben vrij om zelf te interpreteren; dat heb ik al vier jaar gedaan.

Mevrouw HOFFMANS: Gelukkig weten mijn coalitiepartners heel goed van elkaar hoe wij het bedoelen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ik hoop het, want het is voor de mensen in de stad bijzonder prettig dat ze hulp krijgen als ze daar recht op hebben.

Mevrouw HOFFMANS: Mevrouw Van der Molen, er staat nergens in het akkoord dat mensen het eerst zelf uit moeten zoeken.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ik zal het voor u opzoeken.

De VOORZITTER: Zou u willen afronden: ik wil proberen voor de Koninginnenacht begint de raadzaal verlaten te hebben.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Goed, ik kom er bij de Kadernota wel op terug. Ik had veel meer op papier staan. Wat wij vinden, is dat dit een college is, een blind date, met koffers vol offers. Burgemeester, ik wens u veel succes met dit vreemdelingenlegioen.

De heer SNOEK: Laat ik beginnen te zeggen dat wij wel trots zijn dat we als oppositiepartij staan en dat u als coalitiepartners allemaal geen verkering met ons wilt. Dat overleven we wel; er zitten hier ook mooie mensen aan de tafel. Ik wil u ook graag feliciteren: u hebt hard gewerkt en hard gebroed ook. Dat hebben we gezien en het ei is gelegd. Het akkoord heet 'Het oog op morgen', maar de basis van dit programma is natuurlijk al vier of zes maanden geleden gelegd toen u allemaal met uw verkiezingsprogramma kwam. Want daarin beloofde u aan de burger wat u zou gaan doen als u verkozen zou worden; als u aan het roer zou komen te zitten. En daar zal ik mijn betoog aan ophangen. Want het coalitieakkoord is het moment om die beloften te verzilveren en aan de burger te laten zien dat u gaat doen wat u beloofd hebt. Zelf hebben

wij als CDA campagne gevoerd op drie onderwerpen: groen, gezonde financiën en veiligheid. Als eerste groen: we kunnen constateren dat dit sterk in het programma staat. U concludeert dat de grenzen van de verdichting zijn bereikt; daar prijzen wij u voor en dat beeld delen wij. De groene randen blijven groen – daar zijn we blij mee – en groen in de stad wilt u versterken. U gaat zelfs zover dat u een harde norm hebt opgenomen, waarvoor onze complimenten. Om het in de praktijk te realiseren zal moeilijk blijken. Vandaag zagen wij dat al in het debat over de sportvelden van HFC; ik denk dat we als oppositie u nog vaak aan uw eigen beloftes moeten herinneren. Dat zullen we dan ook doen. De bezuinigingen: ook daar zijn wij het eens met de stelling dat we de problemen van nu niet moeten oplossen over de rug van toekomstige generaties. In het CDA heet dat goed rentmeesterschap en wij zijn blij dat u die doelstellingen neerlegt. Maar ik deel wel een beetje het beeld van mevrouw Van der Molen: waar leggen we nu de bal neer? Wat ons betreft, hebben we altijd gezegd: eerst kijken wat we als overheid zelf kunnen doen en dan pas de bal bij de burger leggen. Dat er in deze tijden lastenverzwaringen moeten zijn snappen we nog, maar als over 2 jaar blijkt dat de groei bijvoorbeeld 2% is en we niet die hele 35 miljoen in hoeven te vullen, wat gaan we dan doen? Gaan we dan de lasten weer verlichten of gaan we onze eigen taakstelling naar beneden schroeven? Ik lees het alsof u dan eerst uw eigen taakstelling naar beneden schroeft en de lasten van de burgers, de ozb, onveranderd laat.

Mevrouw HOFFMANS: Waar leest u dat dan?

De heer SNOEK: Ik lees dat u de taakstelling hebt ingevuld tot 26 miljoen. Als de groei dan 2% blijkt te zijn, dan hoeven we niet door te groeien naar die 35 miljoen. Dus ik lees dat u dan geen verdere plannen heeft om binnen de gemeente toch verder te bezuinigen, opdat de lasten van de burger – die u wel verhoogt – weer verlaagd zouden kunnen worden. Ik ben bang dat het nu te technisch wordt en de zaal wil snel naar Koninginnenacht, dus ik ga even door. Dat waren de financiën. Hulde voor de doelstellingen die u zichzelf stelt, maar ook hier zullen wij u weleens aan de mouw moeten trekken, denk ik. Veiligheid, daar lezen we eigenlijk niets over, alleen dat u geen camera's gaat ophangen. Maar dat hadden we verwacht met deze samenstelling. Wat dan wel: daarover bent u zeer summier. En zo zijn er meer zaken die niet aan bod komen: Spaarndam met zijn bereikbaarheidsprobleem, de wachtlijsten in de kinderopvang, onderwijs, het blijft allemaal vaag. En zeker bij de partij van onderwijs hadden wij wel wat meer verwacht, zoals de aanpak van schooluitval. Ik snap dat u niet alles kunt vastleggen en ruimte wil houden om met de kennis van de dag te beslissen. Dat is goed en voor ons als oppositie misschien zelfs prettig. Maar schrijnend wordt het als we ook niets terugzien van de vele beloftes die tijdens de campagne gedaan zijn. In de debatten, op de radio, in uw eigen programma's. Ik denk bijvoorbeeld aan Duinwijk en de combinatiefuncties in de sport. We zaten allemaal in het sportcafé en we zeiden allemaal dat het belangrijk is: we gaan die club helpen, we willen de beloftes die zijn gedaan aan Duinwijk waarmaken. Daar lezen we niets over terug. Het Willem Dreesplantsoen. We hadden een debat en buiten de PvdA en het CDA vielen de partijen over elkaar heen om te zeggen dat het scharrelbosje toch gered zou worden. Die arme kindertjes. Daar lezen we niets over terug. De Zuidtangent door de Rijksstraatweg. In het debat heeft zelfs de heer Van Velzen gezegd dat we die ene bus maar niet voor de andere in moesten wisselen. Maar daar lezen we niets over terug.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik vind dat u heel erg op het detail zit. Want ik vind het mooiste van het akkoord dat er ook iets van flexibiliteit in zit.

De heer SNOEK: Zullen we dan eens naar een grote gaan?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ja, want met deze kleine onderwerpjes zou het akkoord al gauw vijftig bladzijden dik zijn en dat zou u ook niet goed vinden.

De heer SNOEK: Ik ga naar een grote: de tunnel. Ik haal in herinnering de motie Tunneldebacle die D66, GroenLinks en CDA samen hebben ingediend, 15 oktober 2009. We zegden in deze motie het vertrouwen in wethouder Nieuwenburg op, omdat, ik citeer:

“geen keuze maken voor een tunnelvariant de bereikbaarheid van Haarlem niet verbetert en dit schadelijk is voor het regionale HOV-netwerk”. We zijn nu een half jaar verder. In het verkiezingsprogramma van D66 staat dat men voorstander is van het samen met de provincie Noord-Holland aanvragen van een rijkssubsidie voor de zuidtunnel.

GroenLinks: u hebt staan “een tunnel voor de HOV-passage onder het Spaarne houdt de voorkeur”. En zelfs de VVD lijkt sympathiek te staan tegenover een tunnel, want zij koppelt aan een eventuele tunnel een onderzoek. Hierover geen woord in het coalitieakkoord; ik neem aan dat u dit geen klein dingetje noemt.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil reageren, want u begint over die motie van een half jaar geleden, van voor de zomervakantie volgens mij. Het uitgangspunt was dat wij vooral voor lightrail waren. En een onderdeel van lightrail is een Spaarnepassage, onder het water door. Dat staat gewoon in het coalitieakkoord, meneer Snoek.

De heer SNOEK: Ik citeer: “geen keuze maken voor een tunnelvariant de bereikbaarheid van Haarlem niet verbetert en dit schadelijk is voor het HOV-netwerk”. Om de politiek voor de burger enigszins begrijpelijk te maken, dienen we toch maar weer een motie in: de motie Verstoorde Spaarnepassage. Ik verzoek de griffie deze uit te delen. Ik heb voor de fractievoorzitters een exemplaar, zodat u haar meteen kunt lezen. Ik zal even het besluit voorlezen. Ik vraag u dus wat u in uw verkiezingsprogramma hebt staan en wat u in oktober nog bepleit in deze raadzaal; gaan we dat nog doen nu u aan de knoppen zit? Ik rond af: wij zijn enthousiast over het groen en het financiële hoofdstuk in uw akkoord. Daarvoor complimenten. Wij zijn dus niet zozeer ontevreden over wat u wel hebt opgeschreven, als wel over wat er allemaal niet staat. Zelf heb ik boven mijn bed een lijstje hangen met alle dingen die we als CDA Haarlem hebben beloofd tijdens de campagne. En ik hoop u ook allemaal, want in dit coalitieakkoord staan ze niet. Ik dank u wel.

Motie 12.1: Verstoorde Spaarnepassage.

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op 29 april 2010, sprekend over het coalitieprogramma, overwegende dat:

- in alle verkiezingsprogramma's het openbaar vervoer genoemd wordt als belangrijk beleidsonderdeel;
- de Zuidtangent een prominent onderdeel is van dat openbaar vervoer;
- het de bedoeling is de Zuidtangent op termijn hoogwaardig te maken;
- hoogwaardig maken niets met twee of drie minuten tijdswinst te maken heeft, maar met zekerheid voor de reiziger van vervoersduur;
- de provincie Noord-Holland de Zuidtangent wil ‘verhoogwaardigen’ door het probleem van de ‘verstoorde Spaarnepassage’ op te lossen;
- de huidige coalitiepartijen D66 en GroenLinks in het recente verleden prominent een ondergrondse oplossing van het knelpunt Spaarnepassage hebben uitgedragen en zelfs een motie van wantrouwen op dit beleidspunt tegen portefeuillehouder Nieuwenburg hebben ingediend;
- de VVD in haar verkiezingsprogramma het idee van ondertunneling van de Spaarnepassage omarmt in samenhang met de autotunnel Schipholweg-Westelijke Randweg;
- het coalitieakkoord niets specifiek over een oplossing ‘verstoorde Spaarnepassage’ vermeldt;
- geconstateerd kan worden dat drie van de vier coalitiepartijen voor het ondergrond oplossen zijn van het probleem Spaarnepassage;

verzoekt het college op zeer korte termijn het gesprek met de gedeputeerde te heropenen met de 100 miljoen provinciebijdrage als uitgangspunt richting de rijksoverheid en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: CDA.

De heer VRUGT: Met de nodige verbazing en argwaan volgde de Actiepartij het moeizame proces voor met name de grootste fractie om geschikte kandidaten te kunnen vinden voor een wethouderspost. Ik noem het toch wat gênant als je als gevestigde landelijke partij daar zoveel tijd voor nodig hebt. En dat je dan, evenals GroenLinks, met kandidaten van buiten op de proppen komt. Het idee dat het in een stad met de omvang van Haarlem realistisch zou zijn om te spreken over parttime-wethouders maakt dit wonderlijke verhaal moeilijk serieus te nemen. Over de personen die we grotendeels volstrekt niet kennen, wil ik mij beslist nog niet uitlaten, maar met zo'n bedenkelijke en moeizame start kan van de Actiepartij echt niet verwacht worden dat deze hier enthousiast van wordt en warmloopt voor dit nieuwe team dagelijkse bestuurders van onze stad. Maar laat ik niet direct al te negatief uit de hoek komen. U begrijpt dat ik gelet op mijn voornaam vaak de grap Sjakie van der Hoek heb mogen aanhoren. Des te nieuwsgieriger ben ik dan ook hoe nu de kersverse, toch heel wat mondiale klinkende naam van de Uitgeester Jack van der Hoek het eraf zal brengen. Zo ook natuurlijk de Heemstedenaar Cassée, waar ik evenmin iets van kan zeggen, anders dan dat ik benieuwd ben hoe hij de portefeuille Ontwikkeling zal oppikken. Daarbij zou ik vooral willen zeggen: ontwikkel maar niet te veel als parttime-wethouder, want voor je het weet, wordt dat ontwikkelen ontrafelen. De heren Nieuwenburg en Heiliegiers kennen we en ten slotte komt de heer Van Doorn, die een oud PSP'er schijnt te zijn, in het college. Ik vond dat altijd een sympathieke partij, al moet ik zeggen dat ik van veel oud-PSP'ers nog maar weinig herken nadat ze meegingen in de verzamelclub GroenLinks. Nu die laatste in Haarlem ook nog een breed regenbooghuwelijk heeft gesloten met 3 andere brede partijen is het maar afwachten wat de periode 2010-2014 gaat brengen. Inhoudelijk, voorzitter, wil ik over het coalitieakkoord best heel eerlijk zeggen dat de Actiepartij zich in heel veel van de uitgangspunten wel kan vinden. De overduidelijke groenere koers die gevaren wordt, daar zijn we het van harte mee eens. Bezuinigingen zijn nu eenmaal ook gewoon nodig, dus ook daar willen we op voorhand niet kritisch over doen. Al is het wel zo dat met die ombuigingen, zoals ze stevast worden genoemd, we moeten zorgen dat de basisvoorzieningen niet zo dienen te buigen dat ze zullen barsten of breken. Mocht dat gevaar niet afdoende worden bewaakt, dan hoop ik dat het voortijdig een der coalitiepartners is die breekt. Waar de Actiepartij zich namelijk bij het aantreden van het vorige college over kon opwinden – de omschrijving dat het sociale beleid op peil blijft, waar wij nu juist van mening zijn dat hier wel een krik onder mag – lees ik ook bij deze coalitie dat het sociale beleid op het niveau blijft waarop het zich nu bevindt. Juist met de almaar toenemende druk die lastenverzwaring en voortgaande verharding in de maatschappij met zich meebrengen, zal reparatie van tal van wegbezuinigde voorzieningen harder nodig zijn dan ooit naar onze mening. Maar ik geef toe: ik zie ook wel wat lichtpuntjes in het akkoord, dus ik zal niet bij voorbaat alles afwijzen. Deregulering, vermindering van bureaucratie, meer maatwerk, behoud van minimaregelingen, een broodnodig woonhotel voor spoedzoekers, permanente locaties voor jongerenwerk, voltooiing van het Reinaldapark, het schrappen van managementlagen: ik zal u zeggen dat dit alles de Actiepartij als muziek in de oren klinkt. En zij hoopt dan ook dat dit niet bij loze kreten blijft. Echte zorgen zijn er bij ons over de opmerking dat ochtend- en weekendscholen gestimuleerd dienen te worden. Mogen kinderen – naast de kinderopvang en de voor- en vroegschoolse educatie, die al volop is ingevoerd – misschien ook nog gewoon kind zijn met vrije tijd en tijd om te spelen? Juist waar nu de alarmbellen luiden over aanpak van taalachterstanden en analfabetisme, zien wij veel liever dat daar energie in gestoken wordt dan in ochtend- en weekendscholen. Maar misschien begrijp ik op dit punt de tekst van het akkoord niet zo goed. Het in stand houden van de kernvoorraad van 18.000 sociale huurwoningen is niet nieuw, maar wel verwerpelijk. Waar immers ooit dat aantal al fors naar beneden is gebracht en mensen nu zo'n 7 of 8 jaar op de wachtlijst staan, in een stad met bijna 150.000 inwoners, mag

duidelijk zijn dat hier een stevige reparatie dient plaats te vinden in de vorm van een stevige toename van die kernvoorraad die al decennia evident ontoereikend is. Zeer grote bezorgdheid delen wij ook met betrokkenen in de stad over de enorme bezuiniging op de veiligheidsregio. Niet omdat wij denken dat daar nergens te bezuinigen zou zijn, maar wel omdat de bezuiniging terechtkomt bij de mensen op de eigenlijke werkvloer in de uitvoering. Afgaande op de schrikbarende signalen uit het land, voorzien wij onverantwoorde ingrepen in wat nu juist de kerntaken van hulpdiensten behoren te zijn. Waar wij lezen dat het in stand houden van instellingen geen doel op zich is, begrijpen wij dit prima. Maar ook hier zullen wij kritisch volgen of niet juist de instellingen waar al jaren de kaasschaaf is gehanteerd de definitieve doodsteek krijgen; het betreft die sociaal-maatschappelijke instellingen die voor de onderkant van onze samenleving van levensbelang zijn en het drukker hebben dan ooit tevoren. Tot slot, voorzitter, niets lezen wij over het zorgwekkende kostenverhaal rondom de gemeentelijke huisvesting. Niets over de toekomst van de Brinkmanpassage. Echter, radicaalinnovatieve keuzes op financieel-economisch gebied vinden wij niet terug. Al was het alleen maar de door Actiepartij geïntroduceerde loonkostensystematiek van Prohef die hier vermeld had kunnen worden en waarmee echt onorthodoxe ombuigingen gemaakt hadden kunnen worden. Wanneer dat soort maatregelen genoemd zouden zijn, konden we pas echt ten volle gerust zijn op de mate waarin dit college zal handelen vanuit een gevoel van urgentie. Nogmaals, zwaar teleurgesteld is Actiepartij niet in dit akkoord, maar we wachten net zomin met enthousiasme af wat dit akkoord zal brengen. We beschouwen het geheel dan ook als een stuk ter kennisname en gaan over tot onze orde van de dag van morgen en overmorgen.

De heer SCHRAMA: Een paar opmerkingen over het akkoord 'Het oog op morgen', van de OPH. Wij hebben vanaf het begin gesteld dat wij constructief zullen meedenken en dat doen we ook. Het coalitieakkoord ziet er op een aantal punten goed uit. Toch hebben wij ook een aantal aandachtspunten. Als we kijken naar de paragraaf 'Solide en daadkrachtig', dan is dat prima, maar ik geloof niet dat er aangegeven wordt dat er eerst gekeken moet worden naar een nationaal georiënteerd bestuur en een goede relatie met Den Haag alvorens internationaal aan de orde moet komen. Goed en duidelijk wordt in de paragraaf 'Groen en duurzaam' aangegeven welke richting de coalitie wil uitgaan. Een goede paragraaf is dit en veel zaken hadden wij ook in ons programma staan. Een kanttekening is dat bij mobiliteit de voetgangers worden vergeten; goede wandelpaden en trottoirs zijn even belangrijk als goede fietspaden. De paragraaf 'Vitaal en ondernemend': werk voor iedereen is prima. Aandacht voor sport, cultuur en recreatie. Er is geen enkel vooruitzicht naar de Olympische Spelen van 2028, terwijl voorbereidende werken nu toch zouden kunnen starten en wij als Haarlem daarvan zouden kunnen profiteren. Dus meedenken aan het verbeteren van de accommodaties en infrastructuur, bijvoorbeeld de Oostelijke Randweg. Maar ook andere dingen zijn in dat kader mogelijk. Ik zou daar best wat aandacht voor willen hebben. Ouderen worden bij 'Sociaal en betrokken' wel erg karig bedeed. Bij meedoen staat te lezen: "Om te voorkomen dat ouderen vereenzamen, worden zij actief benaderd om deel te nemen aan het maatschappelijk leven in hun buurt." Maar dat is dan ook alles. Er is wel een paragraaf gewijd aan aandacht voor jongeren. Ook aan daklozen en minima wordt gedacht onder het kopje 'Eerlijk sociaal beleid' en zelfs aan dieren wordt gedacht onder het kopje 'Dierenwelzijn'. Maar niets verder over ouderen en dat geeft te denken. De paragraaf 'Financiële kaders' ten slotte. Het coalitieakkoord gaat uit van de pessimistische raming van 1% economische groei de komende 8 jaar. De laatste ramingen zijn al positiever; dat heeft mevrouw Van der Molen ook aangegeven. En bij een iets hogere groei van 2% ziet het plaatje er al heel anders uit. We stellen dan ook voor de kostenverhogingen die in het concept staan niet onmiddellijk door te voeren, maar een paar jaar te wachten tot we weten wat de groeicijfers werkelijk worden. Er staan de burger de komende tijd al genoeg bezuinigingen te wachten. Dus in de ijskast eventjes en de burger hiermee niet bang maken. Bij verbonden partijen wordt

de kaasschaafmethode gehanteerd. Dat is het oog op morgen met de methode van gisteren. Beter is om te bezien welke verbonden partijen substantieel met minder toe zouden kunnen en welke helemaal geen bezuiniging moeten krijgen. Samengevat: er staan goede zaken in en ik hoop toch dat u een paar verbeterpunten voor kennisgeving wilt aannemen. Ik dank u.

Mevrouw OTTEN: De nieuwe coalitie van de PvdA, D66, GroenLinks en de VVD presenteert vandaag haar coalitieakkoord onder de titel 'Het oog op morgen'. Wat Trots op Nederland betreft, had het coalitieakkoord beter 'Vlees noch vis' kunnen heten, maar dat is niet zo vreemd als je de PvdA, D66, GroenLinks en de VVD in een pan stopt. Wat is er overgebleven van het grote verkiezingsthema van D66? Het terugbrengen van de Haarlemse schulden. Wij lezen dat eventuele meevallers voor de helft gebruikt worden voor aflossing van de schuld. We hebben net gehoord dat de veiligheidsregio 4,4 miljoen euro te kort komt. Tot zover D66. De VVD heeft haar verkiezingsbelofte om de Haarlemse lasten niet te laten stijgen, volledig verkwaanseld voor een plekje op het pluche. De ozb gaat extra omhoog zonder duidelijke afspraken over de meeropbrengsten. Het parkeren wordt duurder en de rioolheffing gaat omhoog, tot zover de VVD. En de PvdA en GroenLinks wrijven in hun handen, voorzitter: zij mogen het geld van de Haarlemse burgers uitgeven en hun vrijheden inperken. 'Het oog op morgen' betekent voor hen: de blik op oneindig. Verplichten en verbieden wordt verkocht als positief beïnvloeden. De hardwerkende inwoners van Haarlem zijn de pineut. Zij zijn hun spaargeld al kwijtgeraakt door de crisis en moeten nu meer gaan betalen om in hun eigen huis te kunnen wonen en hun auto te parkeren. Meer betalen voor minder service van de gemeente. Het worden harde jaren, voorzitter, vooral voor gewone Haarlemmers die de ruggengraat van de stad vormen. Zij betalen de rekening voor de dure wensen van de oude politiek. Trots op Nederland zal het college de komende tijd kritisch volgen. Met een open oog voor goede voorstellen, maar vooral ook om een tegengeluid te laten horen als hardwerkende Haarlemmers de dupe dreigen te worden van dit college. Voorzitter, bedankt.

De VOORZITTER: Dat was het rondje raad. Het lijkt mij goed ter afronding van deze discussie nu ook vast te stemmen over de motie die is ingediend en dan over te gaan tot introductie van de wethouders. Ik constateer dat de motie Verstoorde Spaarnepassage is ingediend door het CDA.

De heer VAN VELZEN: Wij willen graag twee minuten schorsen.

De VOORZITTER: Ga uw gang.

Schorsing

De VOORZITTER: De vergadering is heropend en ik geef het woord aan degene die de schorsing gevraagd heeft.

De heer VAN VELZEN: U kunt de motie gewoon in stemming brengen en dan ziet u hoe het afloopt.

De VOORZITTER: Ik heb een vermoeden. Wie wil een stemverklaring afleggen?

Mevrouw VAN ZETTEN: Het is een prachtig geformuleerde motie, maar wij gaan haar niet steunen en wel om deze reden: wij vertrouwen erop dat dit college de uiteindelijke opdracht 'praten met de provincie over geld en daarna met het Rijk' gewoon gaan uitvoeren. Want wij staan open voor die regio en het is een van de zaken die voortvloeien uit het coalitieakkoord. Het gaat gewoon gebeuren; praten met de gedeputeerde over geld. Daar hoeven we de motie niet voor aan te nemen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Wij zullen ook niet met deze motie instemmen, maar om een andere reden. Wij zijn altijd een tegenstander van de tunnel geweest, dus dat is duidelijk.

Mevrouw HOFFMANS: Ik sluit me aan bij de stemverklaring van mevrouw Van Zetten: het college gaat praten met de gedeputeerde en dit zal ongetwijfeld een van de onderwerpen van gesprek zijn.

De heer VRUGT: De motie heet Verstoorde Spaarnepassage. De Actiepartij heeft vanaf dag 1 vooral de tunnel graag verstoord gezien, dus wij kunnen uiteraard niet mee.

De VOORZITTER: Dat was het wat betreft de stemverklaringen. Mag ik dan vragen wie de motie steunt? Zeer vasthoudend, goed werk, meneer Snoek: de motie is verworpen.

13. ONDERZOEK GELOOFSBRIEVEN WETHOUDERSKANDIDATEN EN
STEMMING

15. INSTALLATIE NIEUWE WETHOUDERS

De VOORZITTER: Dames en heren, dan vraag ik nu uw aandacht voor het volgende. De raad heeft gevraagd, alvorens over de wethouders te stemmen, de kandidaten hier aan tafel te krijgen zodat aan hen kan worden gevraagd iets te vertellen over wat ze van plan zijn. En dan is er daarna – en ik moet u vragen het kort te houden, geen eindeloze debatten, enkele vragen te stellen en dan gaan we daarna over tot de stemming. Maar dan weet u in ieder geval op wie u stemt. En dat is heel belangrijk. Voordat we dat gaan doen, wil ik graag als voorzitter van het nieuwe college er het een en ander over zeggen. Ik houd mijn keten even om, maar ik spreek nadrukkelijk als collegevoorzitter. Ik zou u willen zeggen dat er een akkoord op hoofdlijnen ligt en er is zojuist in de raad geconstateerd dat dit zal leiden tot accentverschuivingen, maar dat hoe je het wendt of keert de belangrijkste opgave is om een miljoenenbezuinigingsoperatie in te vullen de komende vier jaar. Het nieuwe college, ervan uitgaande dat het straks geïnstalleerd wordt, is de afgelopen week met elkaar twee dagen in een hok op de hei geweest. Gelukkig met uitzicht op zee, maar u begrijpt wat ik bedoel. Daar hebben we geconstateerd dat als je die hele grote bezuinigingsopgave wilt invullen, je dat pas op een zinvolle en verantwoorde manier naar de stad kan doen als je het eens bent over een aantal kernwaarden die je in de stad ziet. Dat is uiteraard in een college een proces dat enige tijd nodig heeft. En het mag helder zijn dat het coalitieakkoord daar het raamwerk voor is. Het mag duidelijk zijn dat er hier niet een uitgekristalliseerd verhaal van een college kan liggen over hoe je die bezuinigingsoperatie invult. Wat ik al gezegd heb: daar is enige tijd voor nodig. Het college vindt het verstandig en belangrijk om daar ook enige tijd voor te nemen. Dat betekent dat wij in september met een visiestuk zullen komen over wat de gedeelde kernwaarden van het nieuwe college zijn en dat visiestuk is dan tegelijkertijd leidraad om de bezuinigingsopgave op een verantwoorde manier in te gaan vullen. En dat vertaalt zich uiteraard in een kadernota. Tot slot zou ik willen zeggen dat het mijn ervaring is, nadat we twee dagen met elkaar op pad geweest zijn, dat Haarlem een aantal zeer gemotiveerde wethouders krijgt die er allemaal enorm veel zin in hebben en bereid zijn er met elkaar een goede periode van te maken. Ik zou nu aan tafel willen vragen: de heer Ewout Cassée van D66.

De heer CASSÉE: Dames en heren, goedenavond. Dit is dan die vreemdeling uit Heemstede, 220 meter over de gemeentegrens. Het is vandaag op de kop af zeven weken geleden, 11 maart, dat Hans van Mierlo overleed. Grondlegger van D66, gezichtsbepalend voor D66 en ik heb de eer en het genoegen gehad om in de periode 1985, toen ik vicevoorzitter was en in 1998 toen ik campagneleider was, veel met hem te werken. Dat was een voorrecht. De ervaring die ik daar heb opgedaan neem ik mee en hij kon het altijd veel mooier zeggen dan wij allemaal bij elkaar. Hij zei daarover: je hebt het verleden niet achter de rug maar in je rug en dat bepaalt waar je naar toe wilt gaan. Dat is de brug naar 'Het oog op morgen'. 'Het oog op morgen' is een opdracht van u aan ons en aan ons de taak dat de komende maanden in te vullen en aan ons de taak om dat op zodanige manier te doen dat Haarlem daar beter van wordt. Ik vind dat de opstellers van

het akkoord een compliment verdienen omdat de essentie van wat een aantal partijen in een breed spectrum naar voren hebben gebracht terugkeert in dat akkoord. Een tweede compliment is op zijn plaats omdat het ruimte biedt aan een college om dat te vertalen in een uitvoeringsprogramma. Het is geen bijbel die voorschrijft wat wij vanaf dag 1 tot de laatste dag moeten doen. Dat is dus een uitdaging, zoals dat heet. Dat is leuk, dat is keuzes maken. En dat is lastig, maar ook boeiend om dat goed te doen. D66 hecht aan groen zoals u weet, hecht aan financiële degelijkheid en hecht aan participatie, maar daar zal Jack van der Hoek straks iets over zeggen. Mijn portefeuille – als het allemaal doorgaat – gaat over vergroening, verduurzaming en niet een verdere verdichting in de stad. Dat gaat gepaard met een heroverweging van grote projecten waarvan de lijst steeds langer is geworden de afgelopen dagen. Die heroverweging van grote projecten gaat over een aantal criteria die wij nader zullen formuleren de komende maanden. Maar wat in elk geval aan de orde komt is de vergroening, wat in elk geval aan de orde komt is de financiële haalbaarheid ervan. Dan komen we terug met een voorstel. Ik wil een zin wijden aan participatie en inspraak: het is u bekend – al een jaar of 44 – dat D66 erg is van de burger betrekken bij het bestuur. De burger betrekken bij het bestuur is dus een opdracht die wij voelen. Voelen doe je niet alleen door het te zeggen en op te schrijven in een programma, maar ook door het te doen. Ik heb in mijn arbeidzaam leven vanaf de vierde klas middelbare school bestuursverantwoordelijkheid gedragen in die gremia waarmee we iets te maken hadden of waarin we actief waren. Dat was niet zomaar, dat was omdat ik vind dat mensen waar mogelijk een bijdrage aan de samenleving moeten leveren. En in dat kader en alleen maar in dat kader is het voor mij een eer en genoeg om zo meteen dat ambt in Haarlem te mogen aanvaarden en het is ook vanuit die achtergrond dat ik dat doe. Ik doe dat met overtuiging en zie uit naar samenwerking met u. Constructieve samenwerking met u want daar is de stad het meest bij gebaat. De VOORZITTER: Is er iemand die een vraag wil stellen? Nee? Dank u wel. Jack van der Hoek, ga je gang.

De heer VAN DER HOEK: Dank u wel voorzitter, hier is die andere vreemdeling. Geachte raadsleden, ik wil graag beginnen met te zeggen dat ik het zeer bijzonder vind om mijn kennis en ervaring als bestuurder in de komende jaren voor onze geweldige stad in te zetten. Zo'n 13 jaar geleden mocht ik hier al eens driekwart jaar wonen en de afgelopen jaren heb ik de stad door mijn werk in allerlei facetten leren kennen. En nu dan weer als Haarlemmer en met uw goedkeuring de komende jaren als wethouder. Ik zal dat met hart en ziel doen, voor de stad en zijn bewoners van wie ik er veel hoop te ontmoeten. En als ik kijk naar mijn portefeuille dan komt dat laatste zeker goed. Voorzitter, het coalitieakkoord laat zien dat er ook in mijn portefeuille uitdagende vraagstukken liggen. Ik wil er twee uitlichten: welzijn en inspraak en burgerparticipatie. Mede naar aanleiding van de vragen vooraf van het CDA, om bij dit laatste te beginnen: ik vind het belangrijk dat bewoners actief worden betrokken en betrokken blijven bij wat er in hun straat, wijk en stad gebeurt. Betrokkenheid die belangrijk is om samen met de stad de wijken leefbaar te maken en te houden. Samenwerking zal de kwaliteit kunnen verbeteren. Daarbij valt te denken aan diverse vormen. Bestaande, zoals wijkcontracten die hun nut hebben bewezen, meer en betere consultatie van bewoners over plannen in een vroegtijdig stadium. Als wat nieuwere vormen, waarbij ik met name denk aan digitale middelen. Het onderwerp is zeer van belang en daarom hebben we in ons eerste overleg afgesproken dat we dit onderwerp mede vanwege de relatie met wijkgericht werken en communicatie, breed op de agenda zetten in het college. Daartoe zullen mijn collega's Rob van Doorn, Ewout Cassée en ik gedrieën deze onderwerpen onder onze hoede nemen, afstemmen en uitwerken in specifiekere voorstellen bij de vertaling van het coalitieakkoord. In het coalitieakkoord staat ook dat de kracht van Haarlem de kracht van kwaliteit is. Dat uitgangspunt zou ik dan ook willen hanteren als leidraad bij toekomstige beslissingen over het vormgeven aan welzijn en daaraan gekoppeld de subsidies. Geen

automatisme, maar bewezen kwaliteit en effectiviteit zullen leidend moeten zijn. Dat komt uiteindelijk ook de doelgroepen ten goede, waarbij met name oog is en behoort te zijn voor degenen die niet op eigen kracht menswaardig deel kunnen nemen aan de maatschappij. Hen weer een toekomst en perspectief geven vanuit de behoefte die zij zelf hebben, met andere woorden: maatwerk waar mogelijk, daar wil ik me graag voor inzetten. Ik vind het binnen mijn portefeuille een van de forse uitdagingen, mede gezien de teruglopende bijdrage van het Rijk. Steeds meer uitvoering wordt bij ons neergelegd. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar het geeft ook kansen. Bijvoorbeeld om onder de regie die de gemeente krijgt, te kiezen voor een wijkgericht aanbod waardoor voorzieningen beter bereikbaar worden en deels uitgevoerd met betrokkenheid vanuit en door de buurt. Dat alles maakt wel dat keuzes steeds meer helder, duidelijk en afgewogen moeten zijn. In samenspraak met partners en vertegenwoordigers vanuit de doelgroepen en u als raad. Ik kijk ernaar uit en hoop op een goede, open eerlijke samenwerking waarbij wat mij betreft een goed inhoudelijk debat niet geschuwd hoeft te worden teneinde tot volwaardige en heldere gedragen besluiten te komen. Waar dat kan, ook graag met de nodige humor en relativiseringsvermogen op zijn tijd. Ik ben dankbaar en acht het ook een bijzondere eer om in de lange tradities van bestuurders van deze stad een rol te mogen vervullen. En wil dan ook graag met veel enthousiasme en inzet voor onze unieke stad aan de slag gaan teneinde deze nog beter te maken voor elke Haarlemmer. En voorzitter, ter geruststelling: ik ben ook vaak Sjakie van der Hoek genoemd. Dus ik voel wel enige verwantschap met een van de raadsleden en waardeer het dat zijn insteek is – als ik hem goed heb verstaan – mensen eerst een kans te geven alvorens hen te beoordelen. En ik wil alvast verklappen dat ik niet bekend sta om het intrappen van al te veel ruiten. Tot slot hoop ik ook u in de toekomst vaak te ontmoeten. Niet alleen hier of in de commissies, maar nog veel vaker buiten – in de stad. Tussen de mensen waarvoor we het allemaal doen.

De VOORZITTER: Zijn er vragen?

De heer SNOEK: Ik wil de heer Van der Hoek welkom heten en kort danken dat u op onze vooraf gestelde vragen hebt willen ingaan. Dank voor uw toelichting.

De VOORZITTER: Dan vragen we Rob van Doorn naar voren.

De heer VAN DOORN: Voorzitter, leden van de raad: ik ben bijzonder vereerd hier te mogen staan als oud Haarlemmer en binnenkort weer Haarlemmer kan ik u vertellen. Ik ben degene die hier het verst vandaan komt: Amersfoort, ook een mooie stad, een stuk kleiner dan Haarlem, 130.000 inwoners. Ik ga anders beginnen dan mijn voorgangers: ik ga beginnen met wat mensen te noemen op de tribune. In de eerste plaats mijn vrouw. Zij heeft het mogelijk gemaakt dat ik hier sta, zij vindt het prima dat er mensen zijn die zich willen inzetten voor de stad waar ze vandaan komen. 35 jaar heb ik in deze mooie stad gewoond en ben acht jaar lid geweest van deze gemeenteraad. Toen zat ik overigens waar de SP op het ogenblik zit, een prachtige plek. Ik vind dat Hilde het fantastisch invult op dit moment. Het debat ging wat anders maar ik vond de plek erg goed. Wat me ook opvalt, aan deze kant zat toen ik wegging het CDA en de VVD. Dat wordt nu ingevuld door GroenLinks en de PvdA. Het kan verkeren in het leven. Het zegt ook iets over de wijze waarop wij de komende jaren met elkaar moeten werken. Werken in de zin dat we het met elkaar moeten doen. Los van het debat dat zojuist werd gevoerd, een nuttig debat van wat precies onze bezuinigingsdoelstelling is, moeten we toch vaststellen dat er in Haarlem sprake is van een situatie die de komende jaren van ons vraagt met elkaar een aantal uitdagingen aan te gaan. Niet alleen de coalitiefracties, maar ook de SP, ook de Actiepartij, ook TON, ook het CDA, moeten met elkaar aan de slag om met elkaar die uitdagingen aan te kunnen. Ik ga ervoor om te proberen het samen met u te doen. Dan denk ik nadrukkelijk aan 'Het oog op morgen'. Een van de dingen die erin staan is op elke zevende regel het woordje duurzaamheid. Duurzaamheid in de zin dat we moeten zorgen dat Haarlem meer is dan alleen zorg voor het milieu, we moeten zorgen dat

Haarlem een stad wordt waar over tientallen jaren nog steeds goed geleefd kan worden. Een leefbare stad is aandacht besteden aan de kwaliteit van het leven, aandacht besteden aan de wijze waarop mensen met elkaar de stad maken. En ik denk dat we in staat zijn om met deze raad en met dit college die invulling er met elkaar aan te geven. Ik ben er ook van overtuigd dat er debat zal plaatsvinden. Dat ga ik nooit uit de weg: ik ben dol op debat. Dus graag, als u vragen hebt, kom er mee. Maar tegelijkertijd hoop ik dat het debat leidt tot werkbare oplossingen. Oplossingen waarvan we kunnen zeggen dat Haarlem er sterker van wordt, mooier van wordt en vooral leefbaarder wordt dan het op dit moment al is. Het vorige college heeft erg hard gewerkt. Toen ik de lovende woorden hoorde van de burgemeester aan de wethouders dacht ik dat wij hard moeten werken om dat niveau te halen, laat staan te overtreffen. Maar we gaan er wel voor. Die afgelopen dagen met het nieuwe college, zo noem ik het dan maar even want de benoeming moet nog gebeuren, hebben mij geleerd dat het een aantal mensen is die in staat is die klus te gaan klaren. En ik hoop dat u ons de gelegenheid geeft om dat waar te maken. Ik ga ervoor, dank u wel. De VOORZITTER: Wil iemand wat vragen? Nee. Pieter Heilieggers.

De heer HEILIEGERS: Dit is een hele bijzondere plaats hier, voorzitter en leden van de raad. Laat ik beginnen met dat het eervol is om als Haarlemmer ook wethouder in Haarlem te mogen worden. En niet alleen voor Haarlemmers maar voor iedereen die belang heeft bij de stad Haarlem. Daar hebben wij ook weer belang bij. De portefeuille die ik mag dragen is ook eervol. Niet alleen inhoudelijk, hij past mij prima. Maar hij past ook bij de VVD-signatuur. Ik hoorde net iemand zeggen dat iets dat in de campagne gepresenteerd is niet echt terugkomt. Een slank stadhuis en zuinig met uw geld, dat is een slogan die bij de VVD aan de orde is. Maar het is ook eervol de portefeuille uit handen van de zeer gewaardeerde Chris van Velzen te krijgen. Inhoudelijk gaat het over kunst en cultuur, personeel en organisatie, over ICT en financiën. En niet in de laatste plaats over financiën, daar is al een aantal dingen over gezegd. De coalitieafspraken zijn voor sommige mensen onduidelijk, maar voor de coalitiepartners en de mensen die aan het college gaan deelnemen zijn ze heel duidelijk. Want er wordt ingestoken op een bezuiniging van 35 miljoen en dat is niet onaanzienlijk veel, waarvan nog zeker 9 miljoen gevonden moet worden, dat beseffen we allemaal. Ik heb het al eerder gezegd: we moeten de tering naar de nering zetten. En ik kan u zeggen dat het bij alle coalitiepartners doorgedrongen is dat we moeten ingrijpen in het kader van deze bezuinigingsoperatie. En het is niet alleen kaasschaven, dit college zal ook keuzes maken. Die kunnen hard zijn, hard met een d maar ook hart met een t. Voorzitter, laat ik in deze 3 minuten intro nog een aspect bij de kop pakken en dan ga ik in op een vraag van de heer Snoek via e-mail. U hebt allemaal gelezen dat er in het ambtenarenkorps een reductie van 100 fte aan de orde is. Laat dat niet klinken als ongenueanceerd afslanken. Maar het gaat wel gebeuren. Er is ook een keerzijde. Mijn eigen achtergrond in onder andere Haarlem heeft mij doen beseffen dat iedereen die in Haarlem voor Haarlem werkt en in dienst is en succesvol is, zeer gewaardeerd wordt. Dat heeft zeker betrekking op ons ambtenarenkorps. En ik denk dat we moeten beseffen dat we dat individuele talent dat we in huis hebben, dat we dat ook moeten koesteren en verder vormen. En ik denk dat dan de tevredenheid en nog meer succes vanuit de medewerkers naar boven kan komen. En dat zorgt meneer Snoek ook voor een verbeterd verzuim, om het maar zo te noemen. Ik ben in ieder geval trots op de medewerkers die zich vol voor Haarlem gaan inzetten. Dank u wel.

De heer VRUGT: Niet echt om te zeuren, maar ik proef een subtiel verschil tussen u en wat eerder vanavond een van uw coalitiepartners, GroenLinks, als antwoord gaf in reactie op de SP. U zegt: 35 miljoen en mevrouw Hoffmans heeft duidelijk uitgelegd dat het om 26 miljoen gaat. U zegt dat die overige 9 miljoen nog gevonden moeten worden. Wat u betreft gaat het echt om 35 miljoen? Ik hoorde een verschil tussen die twee.

De heer HEILIEGERS: U hoort de verschillen heel goed. Ik denk wat eerder gezegd is: dat er in september een uitgebreide insteek wordt gegeven hoe we het gaan invullen.

Maar ik denk dat we er geen doekjes om moeten winden: het is een enorme bezuinigingsoperatie die op Haarlem afkomt en daar moeten we wat mee. 35 miljoen is een groot bedrag, de begroting is 420 miljoen geweest de afgelopen jaren, maar we moeten dat echt gaan beseffen.

De heer VRUGT: Het was geen inhoudelijk oordeel, ik hoorde alleen een verschil. U bent duidelijk.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Daar op doorgaand: ik heb wel begrepen van GroenLinks dat als het zou meevallen, daar ook rekening mee gehouden wordt. Ik hoor u dat niet zeggen. Ik wil weten hoe dat in de coalitie zit.

De heer HEILIEGERS: Ik denk dat het antwoord ook duidelijk is en dat hebben de coalitiepartners ook verwoord. Natuurlijk vindt er dan een herbeschouwing plaats mevrouw Van der Molen. Maar de insteek is dat we nu moeten starten met bezuinigen, anders gaan jonge Haarlemmers en onze generatie last krijgen van het betalen van schulden.

De VOORZITTER: Dank u wel meneer Heiliegers. En welkom meneer Nieuwenburg.

De heer NIEUWENBURG: Dank u wel voorzitter. Acht jaar was ik raadslid van de PvdA: van 1998 tot 2006. De afgelopen vier jaar wethouder Ruimtelijke ontwikkeling voor onze stad. En ik heb dat met veel passie en energie gedaan. Ook omdat ik van deze stad houd en er met veel vreugde woon met mijn gezin: Elsbeth, Margot, Welmoed en Katrijn. En daar de komende vier jaar weer volop de schouders onder wil zetten. Ik ben daarom ook bijzonder blij en ben vereerd dat mijn partij, de PvdA, mij het vertrouwen heeft gegeven om die taak de komende vier jaar op mij te nemen. In dit geval dus niet de portefeuille Ruimtelijke ontwikkeling, maar alles wat te maken heeft met werk. Dat was ook het speerpunt van beleid van onze partij, ook in de verkiezingsstrijd.

Werkgelegenheid, de economie van onze stad, de aantrekkelijkheid van onze stad. De crisis die hard ingrijpt in onze stad, en die heeft consequenties voor de mensen. Want daar gaat het uiteindelijk om. En die mensen moet je de komende jaren de gelegenheid geven hun kansen op de arbeidsmarkt te laten vergroten, de aansluiting daarop niet te verliezen. Dus op het moment dat de economie weer aantrekt, dat er geen verloren generatie is. Ik ben in 1967 geboren en heb dus de eerste crisis, begin jaren tachtig bewust meegemaakt. Ik zat nog op school en weet hoe hard dat heeft ingegrepen voor een deel van mijn generatie. Ik voel me daarom erg geïnspireerd de komende vier jaar hier de verantwoordelijkheid voor te nemen – die op mijn bord ligt. Ik doe dat graag, met de mensen die om mij heen staan. De burgemeester zei het al: we zijn de afgelopen week met elkaar op pad geweest. Ik denk dat we een inspirerend team hebben die ervoor zal zorgen dat de taken die op ons bord liggen opgepakt zullen worden. Ik heb er zin in. Ik hoop het met u te doen. We doen het niet als stadsbestuur alleen, we hebben er ook een stad bij nodig. Wij denken dat we dat met volle overtuiging kunnen doen, daar wil ik het bij laten.

De VOORZITTER: Nog een enkele vraag?

Mevrouw VAN DER MOLEN: Niet om te zeuren, ik snap best dat u niet in drie minuten uw hele beleid voor sociale zaken en economie kunt zeggen. Maar u richt zich specifiek op jongeren en u weet toch net als wij dat er een dreiging aankomt van werken tot je 67ste. Vooral in uw portefeuille zitten er veel ouderen. Gaat u die ook aan het werk helpen?

De heer NIEUWENBURG: Dacht u echt dat ik daar nee op ging zeggen? Dan leer ik u in de oppositie ook echt nog een keer kennen mevrouw Van der Molen. Vanzelfsprekend.

De VOORZITTER: Volgens mij waren het prima presentaties en ik wilde het volgende gaan doen. Het onderzoek geloofsbrieven en de installatie van de wethouders. Allereerst: voorgedragen als wethouder zijn de heren Cassée, Van Doorn, Heiliegers, Van der Hoek en Nieuwenburg. Voor u ligt nu een raadsbesluit waar u met betrekking tot de heren Cassée en Van Doorn verzocht wordt om ontheffing van het vereiste van ingezetenschap

voor de duur van een jaar. Aan u wordt gevraagd dat te verlenen. Tegelijkertijd wordt met betrekking tot de heren Cassée en Van der Hoek gevraagd om akkoord te gaan met een deeltijdverband. Wat ik nu wil doen is overgaan tot onderzoek van de geloofsbrieven van de wethouders, althans dat heeft al plaatsgevonden. Ik wil even aan de heer Snoek vragen of hij als voorzitter van die onderzoekscommissie hier een verklaring wil afleggen.

De heer SNOEK: De commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven van de kandidaat gestelde wethouders, de heer E.P. Cassée, de heer J.C. Van der Hoek, de heer J. Nieuwenburg, de heer P.R. Van Doorn en de heer P.J. Heilieggers, heeft de geloofsbrieven onderzocht en akkoord bevonden. Alle gekandideerde wethouders zijn benoembaar bevonden. De raad wordt voorgesteld deze conclusie over te nemen en de geloofsbrieven goed te keuren. Aldus vastgesteld op 28 april 2010, mevrouw Femke de Leeuw, mijzelf en mevrouw Van der Molen.

De VOORZITTER: Wenst een van de leden van de raad over dit verslag het woord? Nee, dan stel ik voor de geloofsbrieven goed te keuren en ik bedank de leden van de commissie. Dan gaan we nu stemmen. Mag ik u vragen: we moeten goed opletten dat er niet allerlei stembiljetten door elkaar komen. Er is alleen stembiljet A in de bus nu. Zouden de heren Visser en Vrugt zo vriendelijk willen zijn te komen helpen met het tellen der stemmen?

Dan is de uitslag van de stemming bekend, wilt u gaan zitten? Ik kan u melden dat de heer Cassée gekozen is met 37 stemmen, de heer Van Doorn met 37 stemmen, de heer Heilieggers met 38 stemmen, de heer Van der Hoek met 35 stemmen en de heer Nieuwenburg met 38 stemmen. Dat is allemaal ruim voldoende. En dan wil ik nu overgaan om de nieuwe wethouders uit te nodigen hier voor de college tafel te komen staan waarna ik de eed of belofte kan afnemen. Wil de raad zo vriendelijk zijn om op te staan? Dames en heren, mag ik uw aandacht en stilte? Heren, ik verzoek u thans in mijn handen af te leggen de eed of belofte zoals die zijn neergeschreven in artikel 41a van de Gemeentewet. Ik zal u eerst de verklaring of belofte voorlezen:

Ik verklaar dat ik om tot wethouder benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel dan ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik om iets uit dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als wethouder naar eer en geweten zal vervullen. U kunt nu antwoorden: dat verklaar en beloof ik of zo waarlijk helpe mij god almachtig.

De heer VAN DER HOEK: Zo waarlijk helpe mij god almachtig.

De heer CASSÉE: Dat verklaar en beloof ik.

De heer VAN DOORN: Dat verklaar en beloof ik.

De heer HEILIEGERS: Dat verklaar en beloof ik.

De heer NIEUWENBURG: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Dan wil ik jullie van harte feliciteren met de benoeming tot wethouder van Haarlem. Er komt later een felicitatiemoment voor de raad, ik vraag jullie te gaan zitten.

Ik heb wederom het genoegen u aan te kondigen: onze stadsdichteres Sylvia Hubers die een gedicht op het nieuwe college heeft gemaakt.

Mevrouw HUBERS:

Ik heb voor het nieuwe college een gedicht, geheel in de aanvoegende wijs geschreven, de conjunctief. Voor degenen die de grammaticalesen niet hebben gevolgd of aan wie ze niet besteed waren: dat is een werkwoordsvorm, meestal gebruikt om een wens, toegeving, aanwijzing, aansporing of recept uit te drukken. Bijvoorbeeld: het ga u goed, leve de koningin, dat is over twee minuten en men neme een ons boter. Dan ga ik binnen twee minuten mijn gedicht 'Haarlem heeft alle kleuren' lezen.

Haarlem heeft alle kleuren
 Men neme een rode roos
 Een blauwe stropdas
 Twee emmertjes witte verf
 Wat groene energie
 En een gemengde burgemeester
 En men roere
 Men bespreke
 Men make plannen
 En dan heeft men blauw, groen, rood
 Een bruine coalitie
 Een college van wethouders en burgemeester
 Vier gloedjenieuwe wethouders, en een oude
 en onze jonge burgemeester
 Men neme een brede deur
 De deur naar de raadszaal
 en laat hen er allemaal tegelijk doorheen lopen
 Als dat goed gaat
 En als er voor het jaar 2018 35 miljoen wordt bezuinigd, tevens het bestuur solide,
 daadkrachtig, milieuvriendelijk, duurzaam, vitaal, ondernemend, sociaal en betrokken
 gebleven blijkt
 Moge men applaudiseren
 En moge hopen dat deze bruine compositie
 van roos, stropdas, verf en energie
 Haarlem een rood-wit-blauw groene en gele en roze paarse witte grijze ultraviolet
 infrarood koperen zilveren en gouden toekomst brengt!

De VOORZITTER: Dames en heren, geheel niet aan de orde maar het is wel
 Koninginnedag (12 uur). Ik roep straks heel hard Lang leve de koningin, en als u dan
 geen republikein bent mag u heel hard roepen Hoezee. Lang leve de Koningin:
 ALLEN: Hoezee! Hoezee! Hoezee!
 De VOORZITTER: Het is Koninginnedag.

16. ONDERZOEK GELOOFSBRIEVEN IN VERBAND MET TOELATING ALS LID VAN DE GEMEENTERAAD

De VOORZITTER: Het gaat om onderzoek van de geloofsbrieven van de raadsleden
 Schaart en Veen. Ik meld u dat onderzoek van de geloofsbrieven reeds heeft
 plaatsgevonden. En ik wil nu graag wederom de commissie van onderzoek vragen verslag
 uit te brengen, meneer Snoek.

De heer SNOEK: Aan de raad van de gemeente Haarlem, de commissie uit de raad van de
 gemeente Haarlem in wier handen werden gesteld de geloofsbrieven en verder bij de
 Kieswet gevorderde stukken, ingezonden door Schaart en Veen, op donderdag 29 april
 2010 benoemd tot leden van de raad van de gemeente Haarlem, rapporteert de raad van
 de gemeente Haarlem dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde
 heeft bevonden. Gebleken is dat de benoemden aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen
 voldoen. De commissie adviseert tot hun toelating als lid van de raad van de gemeente
 Haarlem.

De VOORZITTER: Dank u wel. Wil iemand het woord? Dan stel ik voor de
 geloofsbrieven goed te keuren en dank ik de leden van de commissie.

17. INSTALLATIE RAADSLEDEN

De VOORZITTER: Mag ik u wederom vragen te gaan staan? Dan wil ik de heren Schaart en Veen vragen hier voor me te gaan staan. Meneer Schaart, ik begrijp dat u de eed aflegt? En de heer Veen legt de belofte af. Ik begin met de eed.

Ik zweer om tot lid van de raad benoemd te worden rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of voorwendsel dan ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen. Wat is daarop uw antwoord?

De heer SCHAART: Zo waarlijk helpe mij god almachtig.

De VOORZITTER: Dank u wel. Meneer Veen.

Ik verklaar en beloof dat ik om tot lid van de raad benoemd te worden rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of voorwendsel dan ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik verklaar dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen.

De heer VEEN: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Dan wil u van harte feliciteren met het lidmaatschap van onze gemeenteraad en u buitengewoon veel plezier en voldoening met dit mooie ambt toewensen.

Dames en heren, dan zijn we nog niet helemaal klaar met het in personele zin op orde brengen. Want er is ook nog het onderzoek naar de geloofsbrieven naar het nieuwe schaduwraadslid, de heer Jeroen Boer. Meneer Snoek?

De heer SNOEK: Daar gaat ie weer. Op grond van artikel 5 van de Algemene commissieverordening worden de volgende personen voorgedragen als plaatsvervanger in de genoemde commissies van advies. De heer Boer voor de heer Rutten in de commissie Beheer. De commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven van genoemde heeft de geloofsbrieven onderzocht en in orde bevonden. De commissie adviseert de raad betrokkene toe te laten voor benoeming als plaatsvervanger in de voorgestelde vaste Commissie van Advies.

De VOORZITTER: Dank u wel. Wil iemand het woord? Ik wil de commissie hartelijk danken en de heer Boer feliciteren met zijn benoeming tot schaduwraadslid en succes wensen. Na afloop van de vergadering is er voor alle nieuw benoemden een bloemetje.

18. BENOEMINGEN

De VOORZITTER: Dan zijn we bij de benoemingen: de vicevoorzitter van de raad, over diverse commissies, de Rekenkamer en benoemingen in algemene besturen. Ik vraag u de stembiljetten B tot en met F nu in de stembus te deponeren.

Straks worden de stemmen geteld en zal ik de uitslag meedelen. Het kan zijn dat er op een onderdeel herstemming nodig is, maar daarom moeten we nog wel even bij de les blijven. De heer Van Velzen heeft gevraagd of hij nog kort, drie minuten, het woord mag voeren en dat heeft mevrouw Van der Molen ook gedaan. Dames gaan voor, dus laten we beginnen bij mevrouw Van der Molen.

Mevrouw VAN DER MOLEN: Ik wil het nieuwe college feliciteren, het is een mooi moment in ieders leven. Ik heb twee dagen geleden voor het laatst een wethoudersbezigheid gedaan en daarin werd mij een gedichtenbundel overhandigd van asielzoekers bij Stemmen in de stad. Er staan hele mooie gedichten en verhalen in en dat wil ik u bij dezen aanbieden. Ook omdat dit een behoorlijk kwetsbare groep is in deze

stad. En ik zou u zeker willen aanbevelen om de opvang van uitgeprocedeerde asielzoekers ook weer eens op de agenda te zetten.

De VOORZITTER: Dank u voor de boeken. Dan het woord voor de heer Van Velzen.

De heer VAN VELZEN: En die heeft tegelijk een bode nodig. Het kan ook met een raadslid. Wij van de VVD feliciteren onze nieuwe wethouders. En wij hebben een beetje de economie in de stad gesteund, dus ik ben even wezen winkelen. En omdat we zuinig moeten doen ben ik wezen winkelen bij Hovius, want daar kun je voor een prikje tweedehands boekjes kopen. En u weet, wij zijn zuinig en ik heb geprobeerd – namens de VVD – voor iedereen een boekje te zoeken dat een beetje bij de wethouders past. In volstrekt willekeurige volgorde, het kon niet missen, voor de heer Van Doorn De Groene Stad, een eeuw openbaar groen in Haarlem. Voor de heer Cassée, die woont – hoor ik – 225 meter over de grens van Heemstede, en moet dus leren wat de grote trots van deze stad is. Dus ik heb een boekje voor hem meegenomen dat heet: Laurens Janszoon Coster is zijn naam. Voor wethouder Van der Hoek, die niet alleen bekend was van Sjakie van der Hoek maar ook van enige artikelen in ons onvolprezen Haarlems Dagblad, dacht ik dat ik maar dicht moet blijven bij de historie, dus u krijgt van ons het Haarlems Stadsrecht van 1245. En om de feestvreugde te vergroten wordt u bij de eerstvolgende commissie Bestuur overhoord, ik wens u veel succes. Voor wethouder Nieuwenburg, die nog steeds voortgaat met bouwen, hij heeft hem vast al, dan geeft u hem maar weg: de laatste Architectuurgids van Haarlem van de onvolprezen Wim de Wacht. Dan kom ik bij onze Pieter Heiliegiers, die zit op de mooiste kamer – maar dat is simpel want daar zat ik zelf. En daar hangt een heel groot schilderij en elke keer als er mensen komen moet je uitleggen wat erop staat. En er hangen nog meer schilderijen in het stadhuis, dus ik heb het boekje voor hem: Schilderijen voor het stadhuis Haarlem. Ook dat wordt overigens over een week overhoord. Dan kom ik bij onze burgemeester en toen werd het lastig. Maar de mens heeft weleens mazzel, want Hovius had vanwege de mooiste winkelstraat van Nederland in zijn etalage een rij boeken liggen met een briefje erop en dat trok mij als financiële man ‘uitzoeken voor 2 euro’. En wat ligt daar, een boekje van Henriëtte van Eyck dat heet Michiel, de geschiedenis van een mug. Het kon niet beter passen, dus u kunt gaan voorlezen. En om te voorkomen dat onze griffier denkt dat hij wordt overgeslagen: hij is al weggelopen.... heb ik een boekje uit mijn boekenkast gehaald, want ik koop er weleens eentje en dan heb ik er al eentje, dat komt voor en dat is het boekje: De Historische schoonheid van Haarlem. Ik wens je veel leesplezier en een goed college. De VOORZITTER: Ik hoop dat de wethouders ook aan die boekjes toekomen, want ze hebben heel wat leesvoer op de plank liggen thuis. Ik kijk of de uitslag van de stemming er is. Ik wil niet schorsen, anders is iedereen weg.

Dames en heren, er zijn weer uitslagen.

Gekozen tot vicevoorzitter van de gemeenteraad: de heer Jur Visser, van harte Jur.

Stembiljet C: de benoeming in de commissies: allemaal conform. U allemaal gefeliciteerd.

Stembiljet D: dat gaat over de Rekenkamer. Benoemd tot voorzitter van de Rekenkamer: de heer De Ridder. En verder zijn gekozen tot lid van de Rekenkamer: mevrouw Sikkema, mevrouw Ramsodit, de heer Hiltemann en de heer R. de Jong, gefeliciteerd.

Stembiljet E: allemaal conform.

En tenslotte stembiljet F: te benoemen tot lid in de commissie Bestuur de heer W. Rutten, dus ook conform.

Dames en heren, dit was het. Ik vond het een interessante, maar wel heel lange vergadering. Voor de nieuwkomers meld ik nog even dat het echt de regel is dat we hier om elf uur afhameren. Dat deed ik in de vorige raad heel consequent en ik neem me voor dat straks ook weer te gaan doen, maar vanavond was een gunstige uitzondering op de regel. Ik wens u morgen een mooie Koninginnedag en de vergadering is gesloten.

Einde vergadering om 0.30 uur

Vastgesteld in de vergadering van

Griffier

Voorzitter